

Biblické úkoly 2003

3

Poselství svatyně v listě Židům

Poselství svatyně v listě Židům
Biblické úkoly – 3. čtvrtletí 2003
Autor: Ekkehardt Mueller
Vydal: Advent-Orion, spol. s r. o.
Roztocká 5, Praha 6 – Sedlec
Vytiskla tiskárna Alfaprint, Thurzova 16,
Martin, Slovenská republika
Vydání první, Praha 2003

ISBN 80-7172-625-7
ISSN 0409-3208

ÚVOD

„Nebesa vypravují o Boží slávě...“ (Ž 19,2) To je skutečnost. Kdo z nás nepohlédl na jasnou noční oblohu, plnou zářivých hvězd, a nebyl uchvácen Boží velikostí a mocí?

List Židům, který bude v tomto čtvrtletí předmětem našeho studia, nám otevírá okno do vesmíru. Umožňuje nám pohled do nebe, který by i při nejlepší snaze světových astrofyziků a astronomů zůstal našim očím skrytý.

Výroky uvedené v listu Židům (Žd 7,25; Žd 8,1.2; Žd 9,11.12) obsahují pravdy o nebi, které by nám nebe samo, ať bychom pronikli do vesmíru jakkoliv hluboko, nikdy nezjevilo.

List Židům je zahalen určitými tajemstvími. (Kdo ho napsal? Kdy byl napsán? Komu byl adresován? Které konkrétní problémy autor řeší?) Přece však šíří světlo a pravdu. Objasňuje nám některé detaily v dějinách spásy – co pro nás Ježíš učinil, co pro nás nyní dělá a co bude pro nás dělat celou věčnost. Neoznamuje nám jen to, co pro nás Kristus svým životem a smrtí získal, ale poskytuje nám takový detailní popis Krista jako našeho Velekněze v nebeské svatyni, jaký nenacházíme na žádném jiném místě Písma svatého.

I když se v Bibli setkáváme s ojedinělými náznaky toho, co se děje v nebi, žádná jiná biblická kniha nám to nevysvětluje a neseznamuje nás s tím tak podrobně a tak do hloubky.

Dříve, než se pustíme do společného studia, přečtěte si celý list Židům. Třeste se při jeho ostrých varováních před odpadlictvím, dbejte na jeho citlivé napomenutí k věrnosti a poslušnosti, ale především se těšte z naděje, zaslíbení a jistoty, které k nám pronikají z každé stránky této ve víře nás upevňující knihy, která nám jasně zvěstuje: „Vždyť Kristus nevešel do svatyně, kterou lidské ruce udělaly jen jako napodobení té pravé, nýbrž vešel do samého nebe, aby se za nás postavil před Boží tvář.“ (Žd 9,24) Jestliže Kristus nyní stojí v Boží přítomnosti „za nás“, čeho bychom se měli bát?

Když budete číst tyto svaté stránky, všimněte si dvou jasných a nepopíratelných pravd – reality Kristovy služby v nebeské svatyni a významu této služby pro jeho lid na zemi. Jsou to pravdy, které máme my adventisté směle hlásat světu. V listě Židům nacházíme klíčové prvky našeho poselství o svatyni. Nebýt kříže, toto poselství by ztratilo svůj význam, protože jen v souvislosti s ním je nám plně zjeveno, že v nebeské svatyni, kde Kristus nyní slouží za nás svojí krví, „získal věčné vykoupení“ (Žd 9,12) prostřednictvím svého života a smrti na zemi.

Celý list Židům je o Ježíši; je to plnější a jasnější zjevení Ježíše Krista. Tímto směrem se bude ubírat i naše studium. Soustředíme se na Ježíše, jak se nám zjevuje v listě Židům. „Ježíš – náš Král“, „Ježíš – náš Velekněz“, „Ježíš – naše jistota“, „Ježíš – naše oběť a spasení“ – to jsou některá z témat, která budeme studovat na pozadí výzvy k věrnosti a poslušnosti, výzvy, která je jádrem listu Židům.

Autorem úkolů tohoto čtvrtletí je Dr. Ekkehardt Mueller, původem Němec, který nyní pracuje jako ředitel Biblického badatelského institutu při GK. S Dr. Muellerem, odborníkem na Nový zákon, se vydáváme na cestu do nebe, kde se Ježíš, náš Velekněz, „přimlouvá za nás“. Pravdu o nebi nám pouhá nebeská obloha opravdu nezjeví.

To je důvod, proč nám to musí někdo povědět. Tuto úlohu plní právě list Židům. Proto pozorně poslouchejme, co k nám promlouvá.

Týden od 29. června do 5. července 2003

JEŽÍŠ A LIST ŽIDŮM

Základní verš

„Ježíš Kristus je tentýž včera i dnes i na věky.“ Žd 13,8

List Židům byl napsán, aby pomohl zůstat ve víře těm, kteří byli v pokušení od ní odpadnout. Který křesťan a ve které době neprožil stejné pokušení? Proto je tato kniha důležitá i pro nás dnes.

List Židům je spíše kázání než dopis. Pozornost unavených novozákonních věřících zaměřuje na Ježíše, na jeho dílo na zemi a na jeho dílo v nebi. List představuje Ježíše v různých úlohách. Každá z nich nám pomáhá uvědomit si, jak slavná záchrana je nabízena světu jeho prostřednictvím. Společně tvoří jednoduché, ale přitom nesmírně důležité poselství, které Bůh posílá svému lidu v každém století: Nevzdávejte se!

Týden ve zkratce

Kdo je autorem listu Židům? Komu byl adresován? Jakými problémy se zabývá? Které otázky řeší? Je tehdejší situace podobná dnešní situaci? Jaké úlohy zastává v listě Židům Ježíš? Co nás učí o plánu spasení?

Cíl úkolu:

Zjistit záměr listu Židům a komu byl určen tento dopis.
Přiblížit dobové pozadí listu, jeho význam v době napsání i v dnešní době.
Poznat úlohu Ježíše v epištole Židům a co epištola učí o plánu záchrany.

OD KOHO A KOMU? – Žd 1,1

Když porovnáme několik prvních veršů listu Židům s prvními verši listu Římanům, 1. Korintským a Galatským (anebo list Jakubův a 1. Petrův), všimneme si něčeho zvláštního: na rozdíl od těchto listů se autor listu Židům ani na začátku, ani nikde v listě svým čtenářům nepředstavuje. I když určitá fakta naznačují – ale některá zase popírají – že jeho autorem je apoštol Pavel, Ellen Whiteová ho označuje za jeho autora.

Další přirozenou otázkou je, komu autor tento list psal. Zájem zjistit adresáta dopisu není v dějinách ničím neobvyklým. Pomůže nám to pochopit, proč autor klade v dopise hlavní důraz na tu kterou věc. List dává silný důraz na Starý zákon, jeho dějiny a svatyni. Byl napsán způsobem, který naznačuje, že autor byl přesvědčen o tom, že čtenáři dobře znají starozákonní dějiny i svatyni a služby v ní.

1. Kterých aspektů starozákonních dějin a teologie se týkají následující verše?

Žd 7,1 _____

Žd 9,1 _____

Žd 10,1 _____

Na základě toho, že list klade silný důraz na službu ve svatyni, kněžství, židovské dějiny a samozřejmě židovskou Bibli (kdo měl pochopit argumentaci, musel znát Starý zákon), předpokládáme, že adresáty byli křesťané ze židů, všeobecně považovaní za učence. Autor jim píše tak, jakoby velmi dobře znali Starý zákon, a to nejen jeho historii, ale i službu ve svatyni, s čímž se na jeho stránkách setkáváme velmi často.

2. Co potřebujeme pro správné pochopení poselství listu Židům?

Přehled dne: Kdo je autorem listu Židům?
Komu je list adresován?
Na co je kladen v tomto listě důraz?

Pondělí 30. června

OBSAH LISTU – Žd 2,3

Včera jsme došli k závěru, že Pavel psal (pravděpodobně) věřícím ze židů, kteří uvěřili v Ježíše. Vynořuje se zde otázka: Co jim chtěl povědět? Proč tento list napsal?

Zdá se, že odpověď je následující: Tito lidé byli v nebezpečí, že odpadnou od křesťanství a vrátí se zpět k židovství. Ztráceli víru v druhý příchod, protože si mysleli, že Kristus se už vrátil. Jak plynul čas, hrozilo nebezpečí, že se odchýlí od pravdy evangelia. Nesetkali jste se i vy s něčím podobným?

1. V listě často nacházíme celé statě plné výstrah a napomenutí. Napiš hlavní myšlenku vybraných textů. Co mají všechny společného?

Žd 2,1-4 _____

Žd 3,7-8 _____

Žd 10,26-27 _____

Tyto výstrahy a varování odhalují, proč byl vlastně list Židům napsán. Odmítnutí, ztráta spasení, odchýlení se od jasné zvěsti novozákonního učení, nevěra a neposlušnost jako příčiny ztráty Božího pravého odpočinku, únava, úmyslné setrvávání v hříchu a nemorální život – to byla některá z nebezpečí, ve kterých se věřící ocitli. Proto není divu, že jim Pavel napsal dlouhý a vážný dopis, ve kterém jim poukázal na Ježíše – kým byl, co udělal a co pro ně nyní dělá. Jejich věčný úděl byl ohrožen duchovním nepokojem.

2. Jako adventisté s. d. jsme „duchovním Izraelem“. Už dlouho čekáme na druhý příchod Ježíše Krista. Všimni si, na co Pavel upozorňuje tyto ranné „adventisty“. Čelíme i dnes stejnému nebezpečí?

Přehled dne: Účel varování v listě Židům.
Podobnost tehdejší situace s dneškem.

JAS JEHO SLÁVY – Žd 1,1.2

Podle slov autora Ježíšem nastává nová éra („v tomto posledním čase“). Hned na začátku listu představuje autor Ježíše v různých úlohách.

1. Prostuduj si Žd 1,1-4. Jak je Ježíš představený v těchto verších?

Všimni si, co chtějí tyto verše zdůraznit. V prvním a druhém verši je středem pozornosti Bůh Otec. V polovině druhého verše se však pozornost přesouvá na Ježíše – na to, kým je a co vykonal. Všimni si pořadí: Ježíš je Stvořitel a Udržovatel (v. 2 a 3), potom se náhle stává Spasitelem.

2. Která slova z těchto čtyř veršů hovoří konkrétně o kříži? Jakou naději a zaslíbení nacházíme v těchto slovech?

List Židům představuje v úvodu Ježíše jako Stvořitele. Velmi rychle však přechází k tématu „Ježíš náš Spasitel“, který velice úzce souvisí s jeho velekněžskou službou v nebi, což je klíčovým prvkem epištoly Židům. Vidíme to v závěru 3. verše, kde se po slovech o očištění od hříchů hovoří o tom, že „usedl po pravici Božího majestátu na výsostech“. To jasně ukazuje na Kristovo nanebevstoupení po tom, když dokončil své dílo na zemi. Tak se vlastně téměř na jeden nádech (verše 1-4 jsou v řečtině jednou větou) dostáváme k jádru epištoly – k dílu a službě Ježíše Krista za nás.

3. Co na tebe nejvíce zapůsobilo v prvních čtyřech verších?

Přehled dne: Co dělal Bůh.
Éra a úloha Ježíše Krista.

Středa 2. července

BŮH – JEHO JMÉNA A PŘÍVLASTKY – Žd 1,4.5

1. O Ježíši se nemluví jen v prvních čtyřech verších 1. kapitoly. Kým je, co udělal a co nyní dělá – to jsou témata, která se prolínají celou epístolou. Ke každé skupině veršů napiš Ježíšova jména nebo jeho úřady, které jsou tam vzpomínány.

Žd 1,5.8.10 _____

Žd 2,10.17 _____

Žd 3,1 _____

Žd 12,2 _____

Ježíš má v listě Židům mnoho jmen a přívlastků. Všechny tyto přívlastky nám chtějí povědět něco důležitého a zároveň krásného: i když je Ježíš Bůh, jde nám naproti a sklání se k nám. Je zárukou našeho spasení. Slouží jako náš prostředník. Jen Ježíš nás dovede do konečného cíle.

Proto se, vzhledem ke všemu, co v Ježíši máme, nemůžeme divit, že Pavel věřícím ze židů pověděl (a říká to dnes i nám): „... jak bychom mohli uniknout my, pohrdneme-li tak slavným spasením?“ (Žd 2,3)

„Člověk nemůže dostat větší dar než ten, který dostal v Kristu... Zanedbat nesmírný poklad spasení znamená zničit navěky svoji duši. Nebezpečí lhostejnosti vůči Bohu a jeho daru se měří velikostí spasení. Bůh dokonale projevil svoji všemohoucí moc. Při přípravě a realizaci plánu vykoupení Bůh ve své nekonečné lásce vyčerpал pro záchranu člověka všechny možnosti. V dobrotě, milosrdenství, soucitu a lásce, která se projevila při záchraně pokolení provinilých vzbouřenců, Bůh zjevil svůj charakter. Co ještě mohl udělat a neudělat při uskutečňování plánu spasení? Když hříšník zůstává lhostejný k projevům Boží dobroty, když zanedbává takové nádherné spasení..., co více se mohlo udělat, aby se to dotklo jeho tvrdého srdce?“ (E. G. White, In Heavenly Places 37)

2. Co nám prozrazují Ježíšova jména o něm a jeho touze zachránit nás?

Přehled dne: Význam Ježíšových jmen.
Jak oslovují Ježíšova jména nás.

NÁŠ VELEKNĚZ – Žd 4,15

1. Verše Žd 4,14-16 a 10,19-23 mají téměř stejné znění. Jaký význam mají jednotlivá vyjádření? Na co nás upozorňují?

V Žd 4,14-16 čteme: (1) „držme se toho, co vyznáváme“ a potom (2) „přistupme tedy směle k trůnu milosti“. V kapitole 10,22.23 nacházíme tytéž příkazy, ale v opačném pořadí: (1) „Přistupujme před Boha s opravdovým srdcem a v plné jistotě víry“ a (2) „Držme se neotřesitelné naděje, kterou vyznáváme.“

V obou případech je poselství stejné: Vírou se držíme Krista.

Tato slova jsou velmi důležitá i pro nás dnes. Ježíš zemřel za nás. Kříž je rozhodujícím okamžikem nejen v dějinách, ale i v našem životě. Ježíš slouží jako velekněz a přimlouvá se za nás. Je naším nejvyšším Veleknězem. Máme proto důvěru a jistotu, že právě teď Někdo v nebi stojí v našem zájmu, Někdo, kdo skutečně ví, co znamená být pokoušen hříchem. Ví, co to znamená být člověkem, být hladový, unavený, opuštěný, být terčem násilí a stát tvář v tvář smrti, protože jako člověk to všechno prožil.

Proto jsme vyzváni přistoupit k Bohu a přijmout milosrdenství, milost a pomoc od Toho, kdo s námi soucítí. Cesta do nebeské svatyně, cesta k Božímu trůnu, je otevřená! Bůh je náš Otec, my jsme jeho děti. Podle toho s námi jedná. Ježíšova oběť byla přinesena jednou provždy a je dostačující pro všechny. Musíme ji však přijmout.

Verše Žd 10,22.23 můžeme nazvat sumou celé knihy. Spolu s verši 4,14-16 představují účel a cíl tohoto listu: Nevzdávejte se Ježíši! To nejlepší ještě teprve přijde. Ježíš je naplněním starozákonních symbolů a zárukou spasení.

2. Uvažuj o verši Žd 4,15. Co znamená pro tebe osobně, že náš nebeský Velekněz soucítí „s našimi slabostmi“? Jakou naději ti to dává?

Přehled dne: Jak se přidržet našeho Velekněze.
Co to znamená pro nás osobně.

Pátek 4. července

DOPORUČENÉ STUDIUM

„V souvislosti s lidskou přirozeností Ježíše Krista se vyhněte všem sporným otázkám, které by mohly vést k nepochopení. Naše předpoklady jsou velmi blízko pravdě. Při rozhovorech o Kristově lidské přirozenosti musíte dávat veliký pozor na každý výrok, aby vaše slova neznamenal více, než vyjadřují. Tak byste ztratili anebo zakalili jasné vnímání jeho lidské přirozenosti spojené s božstvím. Jeho narození bylo Božím zázrakem...

Nikdy, ať se děje cokoliv, nevyvolejte v myslích lidí sebemenší dojem, že Kristus byl něčím poskvrněný, měl sklon ke zlému anebo že nějakým způsobem podlehl pokušení. Ve všem byl pokoušen, jak je pokoušen člověk, a přece je nazvaný »svatý«. Tajemství toho, že Kristus mohl být ve všem pokoušen, jak jsme pokoušeni my, a přece bez hříchu, zůstalo před smrtelníky zahaleno. Vtělení Krista vždy bylo a vždy zůstane tajemstvím. To, co je zjevené, je pro nás a naše děti. Ať se však každý člověk vyvaruje toho, aby z Krista udělal takového člověka, jako jsme my; protože tomu tak není.“ (5BC 1128.1129)

Diskusní otázky:

- 1. Proč je jeho lidská přirozenost pro nás jako jeho následovníky tak důležitá? Co nám umožnila?**
- 2. Někdy je Ježíš představen jako přísný a nekompromisní; jindy jako velmi snášenlivý, laskavý, shovívavý a milosrdný, který všechno odpouští. Oba postoje zkreslují obraz biblického Krista. Jak se přesvědčit, že Ježíše představujeme a chápeme správně, to znamená tak, jak nám ho představuje Bible?**
- 3. Žd 1,1.2 mluví o Bohu, který k nám promlouvá. Jakými různými způsoby to dělá? Jak k nám Bůh promlouval prostřednictvím Ježíše?**

Shrnutí

Protože někteří věřící ze židů odpadli od víry, Pavel zdůrazňuje službu Ježíše Krista, jeho smrt za ně a jeho současnou velekněžskou službu. To všechno jim má dodat víru, odvahu a důvěru jít vpřed a nevracet se.

JEŽÍŠ – NÁŠ KRÁL

Základní verš

„On, odlesk Boží slávy a výraz Boží podstaty, nese všecko svým mocným slovem. Když dokončil očistění od hříchů, usedl po pravici Božího majestátu na výsostech.“ Žd 1,3

Ježíš je nejen náš Velekněz, ale i náš Král.

Králové sehrávali v dějinách klíčovou úlohu. Protože měli v rukou moc, osud národa závisel na jejich povaze. Národ izraelský se nespokojil se soudci jako vůdci národa – chtěl krále. Dostal je, a ne jednoho, ale mnoho a různých králů.

Bible představuje Ježíše jako krále. Ježíš je dokonce Král králů (Zj 17,14; 19,16). V listě Židům je Ježíš – Kněz a Král – více než dobrotivý Vládce. Charakter jeho vlády, jeho zákonů a jeho služby mu umožňuje vykonat pro nás nesmírně hodně. V tomto úkole se blíže podíváme na Ježíše jako krále.

Týden ve zkratce

Jak představuje list Židům Kristovo království? Jak představuje Ježíše v úloze krále Starý zákon? Proč je velmi důležité, jaký charakter má král? Co pro nás dělá Ježíš jako náš Král?

Cíl úkolu:

Představit Ježíšovo kralování, jak je popsáno v listě Židům.
Ukázat, že Ježíšova úloha krále je popsána ve Starém zákoně.
Ukázat příklady toho, co Ježíš jako Král znamená pro nás.

Neděle 6. července

JEŽÍŠ JAKO KRÁL – Žd 1,8

Žd 1. kap. je hymnou k oslavě našeho Pána Ježíše Krista. Jeho prostřednictvím k nám promlouvá Bůh (v. 1. 2). Ježíš je dokonalou podobou Boha Otce (v. 3). Verše 2 a 3 jsou shrnutím Kristovy existence: začínají jeho preexistencí, pokračují pobytem na zemi a dotýkají se jeho vyvýšení. Ježíš má účast na Boží vládě a jeho kralování. Po svém vyvýšení převyšuje anděly (v. 4).

Žd 1,4-14 je oslavou Ježíše. Všimněte si stoupající tendence výrazů: (1) Ježíš je Syn (v. 5); (2) výzva klanět se Ježíši (v. 6); (3) Ježíš je Král a Bůh na věky věků (v. 8. 9); (4) Ježíš je Stvořitel (v. 10 -12); (5) Ježíš se podílí na Boží vládě a všechno mu bude podřízeno (v. 13).

I když se s myšlenkou kralování setkáváme v celém listě, nejjasněji je vyjádřena v první kapitole. „Tento výraz představuje všemohoucnost Pána Ježíše.“ (7BC 921)

1. Co znamená skutečnost popsaná v listě Židům, že Ježíš je „po pravici“ Boží? (Žd 1,3; 10,12)

2. Je zajímavé, že v listě Židům Ježíš není ani jednou označený přímo jako „král“. Naproti tomu mnohé výrazy a zmínky o něm to jasně naznačují (Žd 1,8.9; 2,7.8; 10,13). Jak dokazují, že Ježíš je náš Král?

Zmínky o Ježíšově kralování jsou v listě Židům dost nápadné. Ježíš má věčný trůn. V rukou drží žezlo spravedlnosti. Je králem, kterému se nakonec každý i všechno podřídí. Předobrazem Ježíše Krista je král Melchisedech (Žd 7,1-3). Celý list Židům jasně hovoří o tom, že Ježíš je Král vesmíru.

3. Jak ovlivňuje tvoje každodenní přemýšlení a jednání vědomí, že tvým králem je Ježíš Kristus?

Přehled dne: Ježíš je Král.
Jeho „věčný“ trůn je po pravici Boží.
Jak nás ovlivňuje náš Král.

JEŽÍŠ JAKO ZASLÍBENÝ KNĚZ A KRÁL – Ž 110,1

Téma kralování v listě Židům je založeno na mnoha starozákonních zmínkách, například Ž 2; 45 a 110. S citáty ze Ž 110 se setkáváme téměř v celém listě. Tento Žalm je ve skutečnosti osnovou první kapitoly listu Židům. Žd 1,3 je nepřímou zmínkou Ž 110,1. Podobně i další verše této kapitoly (v. 13) pocházejí ze Ž 110,1. Mezi těmito dvěma verši (v. 3 a 13) je dalších šest starozákonních citátů, které se zmiňují o Ježíšově kralování.

1. Přečti si Ž 110. Kterou hlavní myšlenku v něm autor rozvíjí? Co nám chce povědět? Pokus se to vyjádřit vlastními slovy.

Žalm 110, napsaný Davidem, je v Novém zákoně citován vícekrát. První verš se zmiňuje o nastolení krále; čtvrtý o tom, že mu byl udělen kněžský úřad. Další verše ukazují na světové panství tohoto krále. Bůh rozdrtí jeho nepřátele. Tento král bude mít podíl na kralování Hospodinově. Bude také věčným knězem a současně králem, což je dost zvláštní, protože v izraelských dějinách se nesetkáváme s tím, aby některý král z Davidova rodu sloužil zároveň jako kněz.

Proto je to proroctví přímo o Mesiáši. Toto zaslíbení se týká pouze jeho.

2. Přečti si Mt 22,41-45. Proč Ježíš cituje Ž 110? Co tím o sobě pověděl představitelům národa?

Ve starověkém židovském myšlení existovali dva Mesiášové – Mesiáš jako král (z pokolení Judova) a Mesiáš jako kněz (z pokolení Léviho). V listě Židům jsou spojeni do jedné osoby Mesiáše – Ježíše. S tímto tématem se setkáváme v celém listě.

3. Co jsi dnes při svém studiu objevil důležitého? Která myšlenka ze Žalmu 110 tě oslovila?

Přehled dne: Předpověděný kněz a král.
Ježíš se na tuto skutečnost odvolává.

Úterý 8. července

JEŽÍŠOVO KRALOVÁNÍ – Sk 2,33-35

Jako křesťané věříme ve věčnou preexistenci Ježíše Krista. To znamená, že není stvořenou bytostí. Existuje od věčnosti a vládne s Otcem. Autor listu Židům však nechce diskutovat o podstatě a rozsahu Synovy vlády před jeho vtělením.

Naopak. Pro něj je důležité, že Kristus začal vládnout po své smrti, vzkříšení a nanebevstoupení, když se poté, co „dokonal očistění od hříchů“, posadil po Boží pravici. (Žd 1,3) Po ponížení prostřednictvím vtělení a smrti následovalo vzkříšení a vyvýšení. (2,6-9) Nejprve kříž, potom koruna. (Žd 12,2)

1. Co říká Petr o korunovaci Ježíše Krista? Proč je tato událost pro nás tak důležitá? (Sk 2,33-35)

Všimni si, že i Petr cituje Ž 110,1. Vysvětluje ho jako vyvýšení Ježíše Krista jako Krále po jeho vzkříšení a nanebevstoupení. Viditelným znamením této události na zemi byl dar Ducha svatého o velikonocích. Ve Sk 5,30-32 se Petr opět vrací k tomuto tématu.

Ježíš se stává Králem poté, když přinesl lidstvu spasení. Spasení proto úzce souvisí s kralováním. Podobně jako spasení ani jeho kralování nikdy nekončí. Jeho trůn stojí navěky.

I když Ježíš vládne svým andělům, svatým a všem nebešťanům už nyní, má nepřátele, kteří mu budou nakonec podrobeni. Nastolení jeho vlády ve vesmírném rozsahu je věcí budoucnosti. Stane se tak na konci, když už nebude hříchu a hříšníků, kdy všechny otázky velkého sporu budou s konečnou platností vyřešeny a kdy Bůh i jeho vláda budou obhájeni.

2. Jaký význam má pro nás skutečnost, že mezi Ježíšovým kralováním a dílem spásy je úzká souvislost?

Přehled dne: Potvrzení Ježíšova postavení v nebi.
Vztah mezi Ježíšovým dílem spásy a jeho korunovací.

CHARAKTER JEŽÍŠE JAKO KRÁLE – Žd 1,11.12

1. Které vlastnosti Ježíše jako Krále uvádí list Židům?

Žd 1,8.9 _____

Žd 1,12 _____

Žd 2,9.10 _____

Žd 2,11 _____

Žd 7,1-3 _____

Protože postavení krále v nás může vyvolávat různé pocity (u někoho dobré, u někoho zlé), musíme pochopit, jakým králem je Ježíš. Uvádíme proto pět hlavních charakteristických rysů:

Král pokoje. Podobně jako Melchisedech, i Ježíš je Král pokoje. Označení „Sálem“ se pojí s hebrejským výrazem „šalóm“, což znamená pokoj, úplnost, blaho. Zahrnuje také zdraví, dobré vztahy s ostatními, přátelství a dokonce myšlenku spasení. Pokoj je podstatou Ježíšova charakteru.

Král pravdy a spravedlnosti. Ježíš je spravedlivý a absolutně čestný. Ježíš miluje spravedlnost a nenávidí hříchy. „Milovat spravedlnost je mnohem lepší než pouze činit spravedlnost... Pracovat proto, že je to moje povinnost, je chvályhodné. Ovšem pracovat z lásky je mnohem krásnější zkušeností...“ (7BC 400)

Sebeobětavá láska a dobrota. Ježíš žil a žije pro druhé. Nevyhýbá se utrpení a smrti, zejména když to přinese spasení nesčíslným zástupům.

Pokorný a sloužící vůdce. Ježíš je svrchovaným Pánem vesmíru. A bez ohledu na to nás nazývá svými bratry a sestrami. I když je Králem králů, je označen jako sluha. Je dokonalým příkladem sloužícího vůdce.

Neměnný. Tento bod neznámá, že Ježíš nevnímá naši radost, náš smutek, chvíle těžkých rozhodnutí a nereaguje na ně. Chce nás ujistit, že jeho láska, dobrota a spravedlnost nikdy neselže, nikdy se nemění a nepřestává. Vždy se můžeme na něho spolehnout.

2. Uvažuj o tom, jakou naději pro nás představují tyto vlastnosti.

Přehled dne: Vlastnosti a charakter Ježíše Krista.

Vliv jeho charakteru na jeho děti.

Čtvrtek 10. července

JEŽÍŠ – NÁŠ KRÁL

Včera jsme studovali, jaký král je Ježíš. Dnes se soustředíme na jeho dílo pro nás. Naše činy prozrazují náš charakter. To znamená, že povaha a činy spolu velice úzce souvisí. Viděli jsme, jaké krásné vlastnosti jsou připsány Ježíši. Z toho vyplývá otázka: Co to znamená pro nás?

1. Napiš, co o daném tématu sdělují uvedené verše:

spasení – Žd 7,25 _____

víra – Žd 11,2 _____

posvěcení – Žd 10,14 _____

vzor – Žd 12,2.3 _____

pomoc – Žd 4,16 _____

List Židům není napsán o Ježíši, který se pohybuje v nějakém vzduchoprázdnu. Je napsán o Ježíši, který usiluje o to, aby nás zachránil od strašlivých následků hříchu. Ukazuje nejen na Ježíše, který nás chce vykoupit od věčné smrti, ale i na to, co Ježíš dělá pro nás nyní. Chce nám pomoci, abychom si v tomto světě věděli rady. V boji víry nám chce dát pokoj, sílu a jistotu, abychom vytrvali až do konce, kde nás čeká koruna slávy.

To je poselství listu Židům, které nám odevzdává různými způsoby. Pavel to připomínal věřícím vždy znovu a znovu a přišel to i nám dnes.

2. Premýšlej o svých duchovních potřebách. Prožíváš v některé oblasti zápas? Ve výše uvedených verších najdeš něco, z čeho můžeš čerpat útěchu.

Přehled dne: Dílo Ježíše Krista.
To, co Ježíš učinil, má význam pro nás.

DOPORUČENÉ STUDIUM

„Viděla jsem jinou louku plnou rozmanitých květů. Když jsem si jich natrhala, zvolala jsem: »Vždyť ony vůbec nevadnou! « Potom jsem opět viděla louku s vysokou trávou. Byl na ni nádherný pohled. Živá zeleň se leskla jako stříbro a zlato, když se hrdě vlnila ke slávě Krále Ježíše. Pak jsme vstoupili na louku plnou různých zvířat. Byl tam lev, beránek, leopard, vlk – a všichni v dokonalé shodě. Procházeli jsme se mezi nimi a zvířata nás pokojně sledovala. Potom jsme vstoupili do lesa, ale nebyl to takový tmavý les, jaký máme tady. Ne, ne, v lese bylo světlo, všude sama nádhera, jas a sláva. Větve stromů se pohybovaly sem a tam a my všichni jsme zvolali: »Budeme bezpečně přebývat i na poušti a spávat v lesích«. Procházeli jsme těmito lesy, protože jsme se ubírali na vrch Sión.“ (1T 68)

„Cesta do nebe je obtížná. Roste na ní trn a hloží. Po neschůdné cestě však můžeme kráčet s veselou myslí, protože víme, že Ježíš, Král slávy, touto cestou šel před námi.“ (R&H, 10. 6. 1852)

Diskusní otázky:

- 1. Proč je v listě Židům Ježíš představen jako král? Některým křesťanům se tento titul nelíbí a rádi by ho nahradili jiným. Co si o tom myslíš ty? Které myšlenky chce představa Ježíše jako krále vyjádřit?**
- 2. Kralování v sobě obsahuje moc krále a podřízenost občanů. Mnohá společenství odmítají myšlenku autority. Upřednostňují vztah, kde Bůh je jejich přítelem, dokonce kamarádem, před vztahem, kde Bůh je svrchovaným Vládcem celého vesmíru. Jakému vztahu bys dal přednost? Co znamená v praktickém životě přijmout Boha jako Pána? Jestliže to uděláme, jak to ovlivní náš každodenní život?**
- 3. V tomto týdnu jsme se seznámili s tím, co všechno Ježíš pro nás udělal, aby nás zachránil. A přece mnozí z těch, kteří to vědí, budou zatraceni. Proč?**

Shrnutí

Ježíš není obyčejný král. Kristus je Kněz a Král současně a jeho království, podobně jako jeho kněžství, se týká přímo člověka. Ježíš v úloze Krále a Kněze začíná další fázi plánu vykoupení. Čtenáři listu Židům se na něj mohou po všech stránkách spolehnout. Ve svém Králi mohou najít postačující odpuštění, spasení, pochopení, sílu i pomoc.

Týden od 13. července do 19. července 2003

JEŽÍŠ – JEDEN Z NÁS

Základní verš

***„Proto musil být ve všem jako jeho bratři, aby se stal veleknězem milosrdným a věrným v Boží službě a mohl tak smířit hříchy lidu.“
Žd 2,17***

Ježíš přišel v lidském těle, byl pokoušen v lidském těle, trpěl v lidském těle a zemřel v lidském těle; a přece se nikdy v tomto těle nedopustil hříchu. Nyní je naším Veleknězem v nebi.

Dirigentovi a skladateli Leonardu Bernsteinovi jednou položili otázku: „Pane Bernsteine, který hudební nástroj je nejtěžší?“ Bernstein odpověděl: „Druhé housle. Najít první houslisty není vůbec problém. Najít však člověka, který se stejným nadšením zahraje druhé housle nebo druhý francouzský roh či druhou flétnu, je skutečný problém. A přece, kdyby nikdo nehrál druhé housle, neslyšeli bychom krásnou harmonii.“

Není vždy lehké být druhým, zejména když někdo touží být prvním. Je mnohem těžší sestoupit z prvního místa o schůdek níže. Snášet však ponížení, nebo dokonce výsměch poté, když došlo k ponížení z té nejvyšší příčky, je zřejmě ještě těžší.

Přesně to byl Ježíšův případ. V tomto úkole se zamyslíme nad tím, co pro nás znamená jeho vlídnost a laskavost.

Týden ve zkratce

Proč je zapotřebí zdůrazňovat lidskou přirozenost Ježíše Krista? Proč Písmo popisuje jeho utrpení takovým krutým způsobem? Jak souvisí jeho lidská přirozenost s jeho velekněžskou službou?

Cíl úkolu:

Ukázat na způsob a význam ponížení Ježíše Krista.
Zdůraznit význam Kristova utrpení pro jeho vítězství a naši spásu.
Připomenout pomoc, kterou nám jako milosrdný Velekněz nabízí.

JEŽÍŠOVO PONÍŽENÍ – Žd 2,9

Žd 1 hovoří o nadřazenosti Ježíše Krista andělům (v. 5–14). Další kapitola v souvislosti s jeho pozemskou službou říká, že Ježíš byl postaven „níže než andělé“. Jaký kontrast!

1. Přečti si Žd 2,9-18. Podstatu těchto veršů vepiš do několika řádků.

Tato stať se velice tvrdým způsobem vyjadřuje o lidské přirozenosti Ježíše Krista, který – i když byl Král a větší než andělé, vzal na sebe lidské tělo „potomků Abrahamových“ (v. 6) a nejen okusil smrt za každého člověka (v. 9), ale stal se také „milosrdným a věrným veleknězem“ za nás (v. 17).

Všimni si také, že první kapitola se zabývá Ježíšovým vyvýšením, zatímco druhá se soustřeďuje na jeho ponížení. Chronologicky vidíme, že pokud jde o jeho dílo vykoupení pro nás, nejprve přichází ponížení, a potom povýšení. Autor listu Židům zřejmě chtěl Ježíše představit v jeho vznešenosti, aby si čtenáři bezprostředně uvědomili, v koho věří, a jejich víra se tak mohla utvrdit.

Úloha Ježíše jako Stvořitele dokazuje jeho preexistenci (existoval dříve, než se stal člověkem); role Ježíše jako Krále ukazuje na jeho nanebevstoupení (jeho působení po ukončení pozemské služby). I když jeho vtělení, včetně zástupné smrti, je velmi důležité, musíme to vidět na pozadí Ježíšovy věčné existence jako Boha. Jen tak dokážeme skutečně ocenit hloubku jeho ponížení.

2. Uvažuj, co bys měl dělat, když si uvědomuješ, že pro tebe je problém „hrát druhé housle“ tak dobře, jak ti to tvé schopnosti dovolují.

Přehled dne: Ježíšovo ponížení, sestup z původního postavení.
Ježíšův příklad a motivace pro nás.

Pondělí 14. července

JEŽÍŠ – SKUTEČNÝ ČLOVĚK – Ž 8,5-7

1. Srovnej Žd 2,6-8 a Ž 8,5-7. Jak aplikuje autor listu Židům tento citát? Co chce zdůraznit svojí interpretací?

„Je zajímavé, že autor v tomto případě cituje z žalmu 8 ..., protože tato stať nebyla nikdy považována za mesiášskou. Původní kontext ukazuje na člověka. I když ne v jeho běžném, nýbrž ideálním postavení... Při stvoření byla člověku svěřena vláda nad zemí. Ale po pádu do hříchu člověk ztrácí tuto moc. Proto se tento žalm dokonale naplní jen na ideálním Člověku – Ježíši Kristu, který jediný má tuto moc. Zdá se, že autor vidí naplnění tohoto žalmu takovým způsobem, který Židé vůbec nepředpokládali. Tento žalm citovali i Ježíš a Pavel (Mt 21,16; 1 K 15,27), oba v tom smyslu, že se naplnil v Ježíši.“ (Donald Guthrie)

Ježíš je pravým představitelem lidstva. V něm nachází tento žalm své skutečné naplnění. Jako představitel lidstva musel žít ve stejných podmínkách jako každý člověk. Aby nás skutečně mohl zastupovat, musel být jedním z nás. To je vcelku jasné. Jen tak nám mohl připravit cestu spasení a stát se naším skutečným Veleknězem před Bohem.

I když základní význam 8. žalmu se týká lidstva všeobecně, list židům ho aplikuje především na Ježíše, který byl „posledním Adamem“ (1 K 15,45) a novým představitelem lidského pokolení. Takovouto aplikaci chce autor nejen potvrdit lidskou přirozenost Ježíše Krista, ale také vyzdvihnout jeho význam v díle vykoupení.

2. Z textů Žd 1 a 2 vidíme, že Ježíš je pravý Bůh a pravý člověk. I když to svým rozumem sotva můžeme pochopit – co nám lidská a božská přirozenost Ježíše Krista sděluje o spojení mezi nebem a zemí?

Přehled dne: Člověk – Boží stvoření.
Ježíš jako člověk – Adam.

JEŽÍŠOVO UTRPENÍ – Žd 2,9

Žd 2. kapitola velice působivě popisuje Ježíšovo utrpení. Autor píše o tom, že „protrpěl smrt..., neboť měl z milosti Boží zakusit smrt za všechny“ (v. 9). O smrti a utrpení je zmínka také v Žd 2,14.18; 5,8; 9,26; 12,2 a 13,12.

Nepochybně máme před sebou nelidský obraz: nevinný Boží Syn trpí za hříchy světa. Ježíš snáší Boží hněv za hříchy, kterých se nikdy nedopustil, umírá za každého člověka, dokonce i za ty, kteří ve své neposlušnosti a vzpouře musí nakonec sami umřít.

Jistě, je to velmi kruté. Ale to byl autorův záměr, protože tímto způsobem nám chtěl ukázat nejen to, co stojí hřích, ale také cenu, která musela být zaplacená, abychom mohli být vykoupeni z hříchu.

1. Jaké ovoce přineslo Ježíšovo utrpení?

Žd 2,9-11 _____

Žd 2,14-16 _____

Žd 2,17.18 _____

I když Ježíš velice trpěl, všimni si, čeho tím pro nás dosáhl. Pokud jde o Kristovo utrpení a smrt, mnoho z toho se vymyká z rámce našich zkušeností a převyšuje naše chápání. Můžeme se jen divit tomu, že tato smrt přinesla (1) vyvýšení Ježíše Krista, (2) vítězství nad satanem, (3) jistotu spasení pro nás, (4) úzký vztah mezi Ježíšem a člověkem, (5) službu velekněze za nás, (6) ochotu nám pomoci kdykoliv, když se ocitneme v pokušení. Co více ještě potřebujeme?

2. Někteří psychologové se domnívají, že dominantní silou v našem životě je strach ze smrti. Mnoho z toho, co děláme, ať už vědomě anebo nevědomě, vyplývá právě z tohoto strachu. Přečti si verš 15. Co Ježíš udělal, aby nám pomohl strachu ze smrti se zbavit?

Přehled dne: Význam Ježíšova ponížení.
Ovoce Ježíšova ponížení.

Středa 16. července

JEŽÍŠ – NÁŠ BRATR – Žd 2,11

Skutečnost, že sám Ježíš se nazývá naším bratrem, nás naplňuje úžasem. I když je Stvořitel a Král, přece je ochotný být bratrem člověka, kterého sám stvořil a který padl, zhřešil a často se podílí na díle zkázy.

Slovo „bratr“ v tomto případě ukazuje na úzký a hluboký vztah. Ježíš a jeho následovníci tvoří jednu rodinu. Tím, co prožil a protrpěl, se Ježíš stal jedním z nás. A navzdory své královské hodnosti jedním z nás i zůstane. Verš 14. připomíná, že měl podíl na našem těle a krvi, na naší přirozenosti a našich zkušenostech. Proto nepochybujeme o tom, že tím, že se stal jedním z nás, se mezi ním a námi vytvořil takový vztah, jaký by se určitě – kdyby nežil jako člověk – nevytvořil. Existoval nějaký lepší způsob, jak se přiblížit svému stvoření?

1. Blízký vztah v sobě může skrývat i určité nebezpečí. Ježíše budeme například považovat jen za svého kamaráda, nic více. I když v našem vztahu k němu je prvek přátelství (J 15,15), tento vztah nemůžeme zúžit jen do tohoto jediného výrazu. Které další obrazy a termíny používá Bible, aby popsala tento vztah? Mt 22,36; J 10,11; 20,28

Pokud jde o Bibli a samotného Boha, často používáme paradoxy a protiklady. Existují tři božské osoby – a přece je to jeden Bůh. Bůh je velmi daleko, je nedosažitelný – a přece je blízko každému z nás. I když není omezený časem – přece se zjevuje v čase. Jsme už spasení – a přece ještě budeme spaseni.

Nedívejme se na Ježíše jen jako na chladného Vládce vesmíru, ale nechovejme se k němu jako ke kolegovi v práci. Přistupujme k němu jako k našemu bratru, ale s hlubokou úctou a láskou, protože bez ohledu na náš blízký vztah je přece i Stvořitelem, a my jsme jen stvořením. Mezi ním a námi je přece jen velký rozdíl.

2. Myslíš si, že i v našem prostředí máme problém ve vyjadřování přátelství a úcty zároveň?

Přehled dne: Ježíš – náš bratr a Pán.
Napětí mezi úctou a přátelstvím.

JEŽÍŠ – NÁŠ VELEKNĚZ – Žd 2,17

Téma Žd 2. kapitoly vrcholí velekněžskou službou Ježíše, našeho bratra. Jsou tu vyjmenovány podmínky pro tuto službu. Popisuje Ježíše v tomto úřadě a také stručně popisuje službu, kterou vykonává. Jediným požadavkem bylo, že Ježíš musel být zkoušen tak, jak jsme zkoušeni i my.

- 1. List Židům se jen dvakrát zmiňuje o tom, že Ježíš byl zkoušen (2,18 a 4,15). Vyhledej si tyto verše. Jak se navzájem doplňují?**

Britský spisovatel Oscar Wilde jednou řekl, že jediný způsob, jak se vypořádat s hříchem, je podlehnout mu. Říká se však i to, že člověk, který zhřeší, si nikdy plně neuvědomí sílu pokušení, protože selže dříve, než zkouška skončí. Kdyby to byla pravda, potom jedině Ježíš je ten, kdo okusil pokušení do krajnosti, protože jen on sám zůstal „bez hříchu“. Nikdy se mu nepoddal, i když prožíval těžší vnitřní zápas než kdokoli z nás.

Byl ve všem zkoušen jako my, a to v mnohem větší míře. Kdy byl někdo z nás pokoušen satanem proměnit kameny na chleby anebo přikázat andělům, aby nás nesli na rukou? Vzhledem k tomu, co bylo ve velkém sporu v sázce, satanovi určitě mnohem více záleželo na tom, aby se Ježíš dopustil hříchu, než mu záleží na tom, abychom zhřešili my. A přece Ježíš nikdy nepadl, nikdy nezhřešil. Právě tato zkušenost byla jednou z věcí, které ho opravňují stát se naším Veleknězem.

- 2. Co děláš tehdy, když přichází pokušení? Uvědomuješ si důležitost svého zápasu a pomoc, kterou ti Ježíš nabízí?**

Přehled dne: Ježíšova pokušení.
Důsledky vítězství v pokušení.
Milosrdný Velekněz.

Pátek 18. července

DOPORUČENÉ STUDIUM

V knize Touha věků si přečti kapitolu V Getsemanské zahradě (437-444).

„V Kristu se spojila božská a lidská přirozenost – Stvořitel a stvoření. Přirozenost Boha, jehož zákon byl porušen, a přirozenost viníka Adama se setkaly v Ježíši – Synu Božím a Synu člověka. Díky tomu, že svojí vlastní krví zaplatil cenu vykoupení, že zakusil všechno, co prožívá člověk, že za člověka zvítězil nad pokušením a že – i když sám byl bezhříšný – nesl potupu, vinu a břemeno hříchu, stává se Obhájcem a Prostředníkem člověka. Jaká jistota pro pokoušenou a zápasící duši, jaká záruka, která celému vesmíru dokazuje, že Kristus bude milosrdným a věrným veleknězem!“ (7BC 926)

„Lidská přirozenost Božího Syna je pro nás vším. Je to zlatý řetěz, který spojuje naše duše s Kristem a prostřednictvím něho s Bohem. To se má stát předmětem našeho studia. Kristus byl skutečným člověkem; tím, že se stal člověkem, podal důkaz o své pokoře. Přesto však ale byl Bohem v těle. Když chceme o tomto tématu uvažovat, uděláme dobře, připomeneme-li si slova, která pověděl Kristus Mojžíšovi u hořícího keře: »Zuj si opánky, neboť místo, na kterém stojíš, je půda svatá!« (Ex 3,5). Ke studiu tohoto tématu bychom měli přistupovat s pokorou žáka a s kajícím srdcem. Studium o vtělení Krista je úrodným polem, které odmění hledajícího, který kope hluboko, aby našel skrytou pravdu.“ (1SM 244)

Diskusní otázky:

1. **Ježíš Kristus nikdy nezhřešil. Proč my raději používáme výmluvy pro ospravedlnění svého hříchu než Boží pomoc k vítězství?**
2. **Jak rozumíš výroku Ellen Whiteové, že lidská přirozenost Ježíše Krista je „zlatým řetězem“, který nás spojuje s Kristem?**

Shrnutí

Židům 2. kapitola představuje Ježíše v jeho lidské přirozenosti a ukazuje na to, čeho dosáhl. Zakusil za nás smrt, stal se průkopníkem našeho spasení, porazil satana a smrt, osvobodil nás od strachu před smrtí, smiřuje naše hříchy a pomáhá nám, když jsme v pokušení. Tato kapitola vyzdvihuje naše spasení a úzký vztah, jaký má Ježíš k nám. Můžeme mu směle důvěřovat, protože je naším Bratrem.

VYVÝŠENÝ JEŽÍŠ

Základní verš

„To je ten velekněz, jakého jsme potřebovali: svatý, nevinný, neposkrvněný, oddělený od hříšníků a vyvýšený nad nebesa.“ Žd 7,26

Kristovo vyvýšení otevírá cestu jeho službě a požehnáním, která z něho vyplývají.

Někteří lidé se velmi rádi povyšují. Je to velmi těžké, přestat si o sobě mnoho myslet. Jak se cítíte ve společnosti těch, kteří se na vás dívají zвыsoka? Povýšování se bylo prvním hříchem. Je nám všem jasné, že zanechání tohoto hříchu není tak jednoduché.

Celý list Židům zdůrazňuje Ježíše Krista – vyvýšeného. Jeho případ je však jiný, protože nevzbuzuje žádné pohoršení. Ježíš si nic nenamýšlí a nepůsobí dojmem, který by v nás vyvolával chuť odvrátit se pryč.

Právě naopak. Kristova vyvýšenost se projevuje způsobem, který nás k němu ve víře a poslušnosti přitahuje, protože jeho vyvýšení nám dává velikou naději spasení.

Týden ve zkratce

Jak popisuje list Židům Ježíše Krista jako vyvýšeného? Proč je Ježíš vyvýšený? Jaké důsledky má jeho život, smrt a služba? Jak budeme reagovat na Kristovo dílo pro nás?

Cíl úkolu:

Poznat, jak představuje Ježíše list Židům.

Uvědomit si, jaký užitek vyplývá z charakteru Ježíše Krista a jeho služby pro naši záchranu.

Přijmout to, co Ježíš udělal a dělá pro naši záchranu.

Neděle 20. července

VYVÝŠENÝ JEŽÍŠ – Žd 1,4

1. Co čteme v listě Židům o Ježíšově vyvýšení?

Žd 1,4 _____

Žd 3,3 _____

Žd 7,26 _____

I když je Ježíš vznešenější než andělé, Mojžíš a pozemští velekněží; i když je jeho krev lepší než krev Ábelova; i když je povýšený nad nebesa – pokud žil na zemi, nikdy se nesnažil vyvyšovat.

Přemýšlej o tom, co je o Ježíšovi napsáno v listě Židům jako protiklad k tomu, co o něm píše čtyři evangelia. Sotva si dokážeme představit, že píše o stejné osobě. A přece je tomu tak.

Podle evangelií se Ježíšův život vyznačoval jednoduchostí, pokorou a službou druhým, ne sobě. U Krista se nesetkáváme s žádným povyšováním.

Všimni si Ježíšova postoje. Porovnej ho s tím, jak je to dnes ve světě, kde klíčovým motivem mnoha našich činů je zdůrazňování sama sebe. Je politováníhodné, že ani křesťané nejsou imunní vůči těmto vlivům, a to ani ve věcech, které souvisejí s naší vírou. Podobně jako učedníci i nás snad trápí problém, kdo z nás je nejdůležitější. Možná pohrdáme druhými jako farizeové celníky. Srovnáváme se s ostatními, pokud možno s těmi, kteří jsou horší anebo „níže“ než my.

V protikladu k tomu výše uvedené verše jasně potvrzují, že Ježíš byl vyvýšený nad anděly, Mojžíše atd. Když se však podíváme na jeho pozemský život a jeho charakter jako člověka, nevidíme nic jiného jen pokoru, sebezapření, odříkání – a to všechno pro dobro těch, kteří byli nepochybně „nižší“ než on. Ten, který byl vyvýšený nad Mojžíše, byl tentýž, kdo se sklonil a umyl nohy svým učedníkům.

2. Vyvýšený nade všechny, a přece služebník všech. To byl Ježíš. Jak se cítíme, když se s ním srovnáváme? A jak bychom se měli cítit? Uvažuj, jaký kontrast je mezi Ježíšem, jak ho představuje list Židům, a Ježíšem v evangeliích. Jaké poselství zde nacházíme pro sebe?

Přehled dne: Vyvýšenost a pokora Ježíše Krista.

Příčiny jeho pokory.

Ježíšův příklad.

PROČ BYL JEŽÍŠ VYVÝŠEN – Žd 2,9

Prvním důvodem je samozřejmě skutečnost, že Ježíš je Bůh a Stvořitel. Jasně vidíme, že list Židům se odvolává právě na to. Jak se však zdá, jeho vyvýšení nevyplývá v první řadě z jeho preexistence a božství. Místo toho, což je dost zajímavé, apoštol spojuje jeho vyvýšení s jeho „ponížením“.

1. Co nám říká verš Žd 2,9 o souvislosti mezi „ponížením“ a „vyvýšením“? Viz také Fp 2,4-9.

Ve Sk 10,36 představuje Petr Ježíše jako „Pána všech“. Ale o dva verše dále popisuje, co tento „Pán všech“ vykonával v lidském těle: „...procházel zemí, všem pomáhal a uzdravoval všechny, kteří byli v moci ďáblově...“ (v. 38). To je pravá velikost, velikost v „ponížení“.

2. Které biblické příklady dokazují skutečnost, že pravá pokora a služba budou odměněny povýšením?

Josef v Egyptě, ať už jako otrok nebo jako vězeň, věrně plnil své úkoly. Po určitém čase byl povýšen a zastával vedoucí postavení v království. Mojžíš, když dohlížel na stádo ovcí svého tchána na madiánské poušti, vůbec netoužil stát se vůdcem Izraele. Bůh o něm řekl: „Mojžíš však byl nejpokornější ze všech lidí, kteří byli na zemi.“ (Nu 12,3) Pastýř David se stal králem. Petr cituje Starý zákon a prohlašuje: „Bůh se staví proti pyšným, ale pokorným dává milost.“ (1 Pt 5,5) Ježíš nám říká: „Kdo je mezi vámi největší, buď jako poslední, a kdo je v čele, buď jako ten, který slouží.“ (L 22,26)

Ježíšova bezpříkladná služba na zemi byla odměněna povýšením v postavení, což vedlo k povýšení v jeho současné službě. V Ježíši se spojily oba prvky – povýšení v postavení a povýšení v službě. Čtenáři listu Židům jsou povzbuzováni k tomu, aby zůstali věrní Ježíši, který, i když je Král, slouží nám službou, ve které ho nemůže zastoupit nikdo jiný.

3. Jak prožíváš situace, ve kterých plníš úkol? Co ses přitom o sobě naučil?

Přehled dne: Důvod Ježíšova vyvýšení.
Příklady z biblických dějin.
Jak nás ovlivňuje pokora služebníka.

Úterý 22. července

OVOCE POVÝŠENÍ JEŽÍŠE V SLUŽBĚ – Žd 11,16

1. Jaké důsledky má podle listu Židům Kristovo povýšení v postavení a službě pro nás?

Žd 7,19.22 _____

Žd 8,6 _____

Žd 11,16.35 _____

Důsledky Ježíšova vyvýšení – lepší naděje, lepší zaslíbení, lepší smlouva, lepší a trvalejší základ, lepší vlast a lepší vzkříšení – jsou orientovány na budoucnost. Ježíš připravuje svým následovníkům skvělou budoucnost. Součástí této budoucnosti je lepší a konečné vzkříšení. Tím se liší od předešlých vzkříšení ve Starém i Novém zákoně, protože tehdy se lidé vrátili do dočasného smrtelného života. Naopak, při konečném vzkříšení se probudíme do života bez konce. Ve světě, který překoná všechny naše představy.

I když jsou tato zaslíbení zaměřena na budoucnost, mají pro nás i dnes velký význam. Náš současný život nám totiž dává příležitost získat věčnost s Ježíšem. Je to jakási přehra věčnosti. Podobně nám pomáhají i lepší zaslíbení a lepší smlouva. Tady a nyní vkládá Pán svůj zákon do naší mysli a dává nám touhu se jím řídit; tady a nyní dostáváme sílu poslouchat, milovat ho a zrcadlit jeho charakter.

2. Prečti si Žd 11,13-16. Jaká je hlavní myšlenka tohoto textu? Jak promlouvá dokonce i k nám?

Prostřednictvím Ježíše Krista zjevil Bůh svému lidu nádherné pravdy. Přijal však jeho lid tyto pravdy s vírou a důvěrou v lepší zaslíbení, lepší naději a lepší vlast? Anebo odvrátil svůj pohled od těchto věcí a vrátil se tam, kde byl předtím? To je výzva Židům, kterým byl tento list adresován, a to je výzva i pro nás.

Přehled dne: Důsledky Ježíšova povýšení.

Připomenutí příčiny a následků zaslíbení o lepší budoucnosti.

Jak se nás dotýká výzva Židům.

KRISTOVO VYVÝŠENÍ A NAŠE REAKCE I. – Žd 11,4

I když je Ježíš nade všechno vyvýšený, i když je plán spasení – jehož centrem je Ježíš a jeho vyvýšení – dokonalý, účinný a určený všem, jedno Bůh nedělá: nikoho nenutí poslouchat, nikoho nenutí přijmout, co Kristus nabízí. Tak jako vždy, nechává to na nás. „Vyvolte si dnes, komu chcete sloužit. . .“ (Joz 24,15). I po tisíciletích zůstává tato Jozuova výzva stále aktuální. Pavel se s ní obrátil na Židy, ale platí stejně i pro nás dnes: Rozhodněte se, komu budete sloužit.

1. I když list Židům ukazuje na vyvýšení Ježíše Krista, v některých případech to srovnává i s lidmi. Přečti si Žd 11,4. Co se tu říká o Ábelovi? Proč byla jeho oběť „lepší“ než Kainova? Gn 4,3-8

O Ábelovi se list Židům zmiňuje dvakrát. Ábel projevil úctu Bohu tím, že přinesl lepší oběť než Kain (11,4). V Žd 12,24 je srovnávána krev Ježíšova s krví Ábelovou, který byl věrný Bohu a je nazván spravedlivým. I když Ábel zemřel, jeho krev stále „volá“. Ale krev Ježíšova „volá hlasitěji“ („volá naléhavěji“) než Ábelova. Ábel je prvním hrdinou víry v Žd 11 a prvním mučedníkem. Ježíš ho však o mnoho převyšuje.

2. Podobně také i Žd 11,25 něco porovnává. Co to bylo? Jak se rozhodl Mojžíš?

Podobně jako Ábel, také Mojžíš se rozhodl pro Ježíše. Raději se odhodlal trpět s Božím lidem, než mít požitky z hříchu. Dobře chápal, o čem tady jde, a měl správně seřazené priority. Kristovo pohanění bylo pro něj větším bohatstvím než poklady Egypta.

3. I když naše situace je úplně jiná než situace Ábela, Mojžíše anebo kohokoliv jiného, stojíme před stejným rozhodnutím. Jak se každodenně, ať už v maličkostech anebo v důležitých věcech, rozhodujeme?

Přehled dne: Jak se rozhodl Ábel?
Jak se rozhodl Mojžíš?
Jak se rozhodujeme my?

Čtvrtek 24. července

KRISTOVO VYVÝŠENÍ A NAŠE REAKCE II. – Žd 12,25

Včera jsme uvažovali o dvou mužích, kteří, když se měli rozhodnout mezi dobrem a zlem, si zvolili dobro. Naneštěstí, není to tak vždy.

Opět si všimni porovnání ve verši Žd 12,25; mezi něčím lepším a něčím, co není až tak zcela dobré. Oč působivěji to zní, když mluví někdo z nebe, než když je to jen někdo ze země!

1. Jaká je hlavní myšlenka verše Žd 12,25? Co nám v ní chce autor povědět?

„Už ten, kdo pohrdne zákonem Mojžíšovým, nedojde slitování a propadá smrti na základě svědectví dvou nebo tří svědků. Pomyslete, oč hroznější trest si zaslouží ten, kdo zneuctí Božího Syna a za nic má krev smlouvy, jíž byl posvěcen, a tak se vysmívá Duchu milosti.“ (Žd 10,28.29)

2. Co zdůrazňují dva uvedené verše? Čemu se z nich můžeme zvláště jako adventisté s. d. naučit?

Na Ježíšovo vyvýšení mohou lidé reagovat dvojím způsobem. Někteří ho rádi přijmou jako svého Pána, někteří ho odmítnou – a ne vždy z nevědomosti. Někteří si uvědomují, kdo je Ježíš a co v jejich životě vykonal, a přece se rozhodnou proti němu. List Židům je určitou výzvou zejména k těm druhým, kteří Ježíše znají a vědí, co pro ně udělal, ale přesto jej odmítají. V celé epištole se setkáváme se stejnou prosbou: Podívej se, kdo je Ježíš a uvědom si, co pro tebe udělal. Jak se potom můžeš od něj odvrátit?

3. Jestli to čtenáři listu Židům potřebovali slyšet vždy znovu a znovu, oč více to potřebujeme slyšet my dnes?!

Přehled dne: Důležitost odpovědi na výzvy z nebe.
Naše odpověď odhaluje náš vztah k Ježíši, k Bohu.
Důležitost připomínání výzvy a zodpovědnosti.

DOPORUČENÉ STUDIUM

„Kristus nebyl necitlivý vůči hanbě a potupě. Dotýkaly se ho velice trpce. Prožíval to vše mnohem hlouběji a akutněji, než to prožíváme my, protože jeho přirozenost byla vznešenější, čistější a svatější, než je přirozenost hříšného pokolení, za které trpěl. Byl Majestátem nebe, roven Otci, byl Velitelem zástupů andělů, a přece zemřel za člověka tou nejhanebnější a nejpotupnější smrtí. Kéž by si to pyšná lidská srdce uvědomila! Kéž by lidé pochopili význam vykoupení a naučili se Ježíšově pokoře a mírnosti!“ (E. G. White, *That I May Know Him*, 339)

„Krev Ježíše Krista nás očišťuje od každého hříchu. Volá hlasitěji než krev Ábelova, protože Kristus žije, aby se přimlouval za nás. Neustále máme přemýšlet o účinku Ježíšovy krve. Tato život očišťující a život udržující krev, kterou si vírou přivlastňujeme, je naší nadějí. Máme si stále více a více uvědomovat její neocenitelný význam, protože se přimlouvá za nás jen v tom případě, když se ve víře dožadujeme její moci, přičemž naše svědomí je čisté a máme pokoj s Bohem.“ (7BC 947)

Diskusní otázky:

1. Co se můžeme naučit o vztahu sluha – pán v souvislosti s tím, co jsme si řekli o vztahu mezi Ježíšovým vyvýšením a „ponížením“? Jak nám tuto myšlenku objasňuje Mk 10,44?
2. V jak jemné formě se mohou dokonce i věrní křesťané chytit do pastí sebe-povyšování? Jak jediné je možné ochránit se před tímto svodem?

Shrnutí

Kristova vyvýšenost se projevila ponížením ve službě tím, že přinesl lepší oběť na zemi, ale i povýšením do služby velekněze v nebi. Přináší nám lepší smlouvu, lepší naději, lepší vlast a lepší vzkříšení. Odevzdáváme se Tomu, kdo nám přináší tak úžasné spasení?

Týden od 27. července do 2. srpna 2003

JEŽÍŠ – NÁŠ VELEKNĚZ

Základní verš

„Nemáme přece velekněze, který není schopen mít soucit s našimi slabostmi; vždyť na sobě zakusil všechna pokušení jako my, ale nedopustil se hříchu. Přistupme tedy směle k trůnu milosti, abychom došli milosrdenství a našli milost a pomoc v pravý čas.“ Žd 4,15.16

Žádná jiná kniha Bible nevysvětluje Ježíšovu kněžskou službu v nebesích tak jasně a výstižně, jako list Židům.

Po první světové válce, když Francouzi a Němci ještě stále žili v ovzduší nepřátelství, si jednoho dne šel hostinský Max Fladt zaplavat do Rýna. Bylo to dost nebezpečné, protože řeka byla rozvodněná. A navíc, francouzští vojáci přes řeku stavěli pontonové mosty. Jeden ponton se však převrhl. Čtyři vojáci spadli do silného proudu a zápasili o život. Jen několik dnů předtím Francouzi odsoudili na smrt sedm Němců. Měl nyní Fladt pomoci francouzským vojákům? Vrhl se do vln a dva z nich zachránil. Následujícího dne ho navštívil kapitán francouzských vojáků a poděkoval mu za jeho hrdinský čin. Zeptal se ho, jak by se mu mohl odměnit. Fladt odpověděl: „Ano, mohl byste se mi odměnit stejně – život za život. Prosím o milost pro sedm německých mužů.“

To je podstata služby prostředníka.

Týden ve zkratce?

Jakou úlohu Ježíše Krista v nebesích vyzdvihuje list Židům? Čím je podobná úloze Árona jako velekněze? Proč je Ježíš přirovnán ke knězi a králi Melchisedechovi?

Cíl úkolu:

Naučit se, co epištola Židům sděluje o úloze Ježíše jako velekněze.
Ukázat paralely mezi velekněžskou službou Ježíše a Árona.
Porovnat Krista jako velekněze a Melchisedecha.

JEŽÍŠOVO KNĚŽSTVÍ – Žd 8,1

List Židům charakterizuje Kristovu službu v nebesích třemi slovy: kněz, velekněz a kněžství. Nikde jinde se v Novém zákoně v souvislosti s Ježíšem Kristem žádný z těchto výrazů nepoužívá. V tom spočívá jedinečnost listu Židům.

S pojmem kněz anebo kněžství se v listě Židům setkáváme nesčetněkrát. I když se píše o levitském kněžství a o kněžství Melchisedecha, v kontextu jde vždy o kněžství Ježíše Krista.

1. Jaká je společná myšlenka všech uvedených veršů? Jaký význam má pro nás? Žd 2,17; 4,14; 5,6; 8,1

List Židům píše o Ježíši jako o Mesiáši, ale i jako o knězi. Ž 110 je v Novém zákoně citovaný velmi často, ale vždy jen první verš. Výjimkou je list Židům, kde kromě prvního verše je citovaný i verš 4. Mesiáši – o kterém hovoří Ž 110,1 – Hospodin též přísahal: „Ty jsi kněz navěky podle Melchisedechova řádu.“ (Ž 110,4) To znamená, že Ž 110,4 i list Židům hovoří o mesiášství a o kněžství Ježíše Krista.

Klíčovým prvkem listu Židům je Ježíšova kněžská služba v nebesích. Ježíš-Mesiáš je Ježíš-Velekněz v nebeské svatyni.

I když se s myšlenkou Krista jako kněze setkáváme i na jiných místech Bible (1 J 2,1.2; 1 Tm 2,5), nikde není vyjádřena tak jasně a zřetelně jako v listě Židům.

2. Jaký je rozdíl mezi naším (1 Pt 2,9) a Kristovým kněžstvím?

Přehled dne: Ježíš Kristus je naším Veleknězem.
Jaký praktický význam má naše kněžství.

Pondělí 28. července

JEŽÍŠ A ÁRONOVO KNĚŽSTVÍ – Žd 5,1.2

I když se Ježíšovo kněžství liší od kněžství levitů, jako velekněz je porovnáván s Áronem, nejvyšším knězem v levitském systému. I přes jasné odlišnosti, které zde existují, se v našem studiu zaměříme na společné znaky.

1. Jaký je rozdíl mezi kněžskou službou Árona a Ježíše? Žd 5,1-10; 9,6-12

Ježíš je člověk a zároveň Boží Syn. Áron však ne. To je hlavní rozdíl, na který nás upozorňuje Žd 5,5.6, kde po citátu z Ž 2 následuje citát z Ž 110, čímž je spojeno synovství s kněžstvím. Protože Ježíš je Syn, Bůh mu svěřil kněžství Melchisedeche.

Co se týče obětí, můžeme také zjistit rozdíl. I když oba – Ježíš i Áron – přinesli oběť, pouze Ježíšova oběť je jedinečná, dostačující pro celé lidstvo a – protože je navěky platná a účinná – nemůže být nahrazena žádnou jinou obětí.

A navíc, Ježíš je oběť i kněz, čímž dalece převyšuje Árona, který byl jen knězem a nikdy se nemohl stát obětí. Tou mohl být pouze Ježíš. Narozdíl od Árona a ostatních kněží, Ježíš se nikdy neposkrvnil hříchem.

Levité v úloze kněží, podobně jako Ježíš, soucítili s hříšníkem. Ovšemže, platí to jen v případě ideálního kněze. Biblické příklady nám však ukazují, že levitští kněží byli nezřídkou i dost hrubí, nezdvořilí a nevěrní. Jako protiklad k tomu list Židům dává důraz zejména na tento aspekt Ježíšovy služby – i když byl sám bez hříchu, soucítil s hříšníky, je milosrdný a důvěryhodný.

Další rozdíl – Áron sloužil na zemi, Ježíš slouží v nebi. I když svatyně, ta pozemská i ta nebeská, navzájem spolu souvisí, Ježíš slouží ve skutečném chrámě, ne v jeho pozemské kopii.

2. Co považuješ za největší rozdíl mezi velekněžskou službou Ježíše Krista a Árona?

Přehled dne: Úloha velekněze v starozákonním období.
Úloha Ježíše Krista jako velekněze.
Společné a rozdílné znaky

JEŽÍŠ A MELCHISEDECHOVO KNĚŽSTVÍ – Žd 7,11

Prostě a lidsky řečeno, Ježíš neměl právo zastávat úřad kněze. Byl z pokolení Judy, a ne Léviho jako Áron, a podle Starého zákona všichni kněží museli být potomky Áronovými.

Ježíš je Syn Boží i Syn člověka. Žil mezi námi a zemřel na kříži místo nás. Je jediným dokonalým Prostředníkem; jediný, kdo v konečném důsledku může být naším veleknězem.

Jak tuto pravdu představit? Apoštol musí dokázat z Písma, že Ježíš má právo být nejen králem, ale i knězem. Vychází z Ž 110,4: „Hospodin přísahal a nebude žet: Ty jsi kněz navěky podle Melchisedechova řádu.“

1. **Co víme o Melchisedechovi? Někteří tvrdí, že to byl osobně Ježíš, který se zjevoval ve Starém zákoně. Písmo se o něm zmiňuje jen třikrát: Gn 14,18-20; Ž 110,4 a Žd 5-7. Co nám tyto statě vyprávějí o tajemné postavě z dějin Starého zákona?**

Žd 7 začíná krátkým popisem Melchisedecha (v. 1-4). Je to někdo významnější než Lévi, protože Abraham, praotec Léviho, mu odevzdal desátek a on mu požehnal (v. 4-10). Po zmínce o Melchisedechovi autor představuje Ježíšovo nové a lepší kněžství. Dokazuje to na základě Ž 110, ne Gn 14, což svědčí o tom, že předpověď o mesiášském knězi se naplnila v Ježíši. Původ, narození a smrt Melchisedecha nám nejsou známy a apoštol se o to ani nezajímá. Melchisedech je předobrazem Krista, ne naopak. Důraz je kladen na Ježíše, ne na Melchisedecha.

2. **Jak v listě Židům společně souvisí kněžství a synovství Ježíše Krista? Žd 5,5-8**

V listě Židům se dostává do popředí téma synovství. Protože Ježíš je Syn, je větší než Mojžíš (Žd 3) a Áron (Žd 5). Ale je také knězem řádu velekněze Melchisedecha, kterého díky svému synovství rovněž převyšuje.

Přehled dne: Rozdíl mezi kněžstvím podle řádu Áronova a Melchisedechova.
Pozadí Melchisedecha.
Kristovo výjimečné postavení v úloze velekněze.

Středa 30. července

JEŽÍŠ JAKO VELEKNĚZ – Žd 2,17

1. Jak nám uvedené verše představují Ježíše jako kněze a velekněze?

Žd 2,17 _____

Žd 4,14.15 _____

Žd 7,24-26 _____

Žd 2,17 představuje Ježíše jako milosrdného a věrného velekněze. Tyto dvě vlastnosti jsou v dalších kapitolách této epištoly více rozvinuty, ale v opačném pořadí.

Nejprve je Ježíš představen věrný jako byl Mojžíš, i když ho ve všem převyšoval. Potom se autor věnuje tématu Ježíšova milosrdenství. Viz Žd 4,14 až 5,10.

Vedle věrnosti a milosrdenství ukazují tyto verše i na Kristovu bezhříšnost. I když autor klade důraz na blízký vztah k nám, na jeho lidskou přirozenost a bratrství s námi, dbá na to, aby v nás nevyvolal žádnou pochybnost o tom, že Kristus byl „bez hříchu“ (Žd 4,15), že byl „nevinný“, „neposkrvněný“, a proto „oddělený od hříšníků“ (Žd 7,26). Jeho bezhříšnost byla rozhodující nejen pro jeho pozemskou službu, ale i pro nebeskou. Kdyby byl zhřešil na zemi, nemohl by pro nás nic udělat v nebi. I když je svatý a věčně dokonalý, vyvýšený nad nebesa, přece se sklání k nám slabým, hříšným a bloudícím hříšníkům.

2. Co se můžeme z listu Židům dovědět o čase a místě Ježíšovy velekněžské služby? Žd 9,11

Podle listu Židům je Kristova kněžská služba závislá na jeho vtělení a mučednické smrti. „Přesněji řečeno, hovořit o něm (o Kristu) jako o knězi můžeme až po vzkříšení. Ježíšovu modlitbu v Getsemanské zahradě obvykle nazýváme velekněžskou modlitbou. Je to však v rozporu s teologií listu Židům.“ (William G. Johnsson)

3. Proč je podle listu Židům bezhříšnost Ježíše Krista tak důležitá? Co znamená tato bezhříšnost pro nás?

Přehled dne: Proč se nám Ježíš musel stát podobným.

Ježíšova bezhříšnost.

Význam Ježíšovy bezhříšnosti pro vykoupené.

JEŽÍŠ JAKO VELEKNĚZ – Žd 4,16

Ježíšovo kněžství je jedinečné. Je oběť a prostředník současně. Spojit v sobě tyto dva prvky nemohl nikdo jiný v celých dějinách vesmíru. Jen Ježíš zemřel jako náš Zástupce a jen Ježíš je náš Velekněz v nebeské svatyni.

Ježíš je jedinečný Prostředník, protože nikdo jiný v celém vesmíru nebyl Bohem a člověkem současně. To jsou charakteristické prvky, které mu umožňují být dokonalým mostem mezi nebem a zemí.

Důsledek této služby je rovněž jedinečný. Nikdo nemůže spasit navěky kromě Ježíše. Věčný život dostáváme jen jeho prostřednictvím.

Ježíšova služba jako velekněze je objektivní. To znamená, že není závislá na tom, jak se cítíme a co si myslíme. Existuje bez ohledu na to, jestli to chápeme, zda o tom víme nebo dokonce jestli tomu věříme. I když v životě křesťana jsou určité subjektivní prvky, základ křesťanství existuje jen díky dílu Ježíše Krista.

1. Jak bychom měli reagovat, když víme, že máme Velekněze, který za nás a pro nás slouží v nebi?

Žd 4,14-16 _____

Žd 10,22.23 _____

Žd 12,1.2 _____

2. Napiš hlavní myšlenky výše uvedených veršů. Co jsme se z nich dověděli?

Přehled dne: Dopad Kristova kněžství a jeho prostřednické služby na naši víru.
Výzva listu Židům věřícím.

Pátek 1. srpna

DOPORUČENÉ STUDIUM

„Kéž víra pronikne satanovými pekelnými stíny a zaměří se na Ježíše, našeho Velekněze, který místo nás vstoupil za oponu. I když mraky přikryjí oblohu a vůkol zuří bouře, tato kotva drží pevně a my si můžeme být jistí vítězstvím.“ (E. G. White, *In Heavenly Places*, 127)

„Hleďme, jak apoštol káže v synagóze v Korintu, dotvrzuje své kázání výroky Mojžíše a proroků a přivádí své posluchače do doby příchodu zaslíbeného Mesiáše. Slyšme, jak objasňuje dílo Vykupitele, velikého Velekněze lidstva, jenž obětoval svůj vlastní život, aby dosáhl usmíření za hřích jednou pro vždy a aby se pak ujal svého úřadu v nebeské svatyni. Z Pavlova kázání měli všichni jeho posluchači pochopit, že Mesiáš, po jehož příchodu tak toužili, už přišel, že jeho smrt byla tím, co symbolicky naznačovaly všechny oběti, a že jeho služba ve svatyni na nebesích je tím velkým cílem, který byl v minulosti nastiňován službou židovských kněží, jejímž je vysvětlením.“ (SA 163; AA 246)

Diskusní otázky:

1. List Židům, i když je bohatý na obsah, je hlavně knihou o Ježíšově velekněžské službě. Skutečnost, že tomuto tématu je věnována celá jedna biblická kniha, nám chce ukázat, jak je tato služba důležitá. Diskutujte o jejích důsledcích hlavně v souvislosti s naším učením o Kristu v nebeské svatyni.
2. Jaká je souvislost mezi Kristovou smrtí a jeho velekněžskou službou na základě toho, co jsme studovali? Proč jsou obě velmi důležité?
3. Které poznání, jež jsi získal tento týden studiem úkolu, je pro tebe nejdůležitější?

Shrnutí

List Židům nám představuje Ježíšovo kněžství. Tato vyšší služba se řídí řádem Melchisedechovým, a přece nesouvisí s levitským kněžstvím. I když Kristova kněžská služba navazuje na kněžství levitů a Melchisedecha, přece je nekonečně převyšuje.

POSELSTVÍ SVATYNĚ V LISTĚ ŽIDŮM

Základní verš

„Ale když přišel Kristus, velekněz, který nám přináší skutečné dobro, neprošel stánkem zhotoveným rukama, to jest patřícím k tomuto světu, nýbrž stánkem větším a dokonalejším.“ Žd 9,11

List Židům oplývá výrazovými prostředky týkající se služby ve svatyni. Díky tomu můžeme pochopit, co nyní dělá Pán pro nás v nebi.

V prosinci 1989 měsíčník „Moody“ uveřejnil tuto zprávu: „Dvě rabínské školy v blízkosti Zdi nářku seznamují své studenty s detaily chrámové služby. Další učenci studují rodokmeny, aby identifikovali členy kněžské rodové linie. Na další rok plánovali zorganizovat konferenci potomků kněžského rodu. Jiná skupina židovských aktivistů posvětila třítunový »základní kámen« nového chrámu dva kilometry od chrámové plošiny. Policie jim zabránila uskutečnit tento slavnostní obřad přímo na náměstí u západní zdi.“

I přesto, že od zničení chrámu uplynula celá staletí, zájem o svatyni a její obřady stále přetrvává. Tento týden nahlédneme „za oponu“ nebeské svatyně, která nebyla zhotovena lidskýma rukama, kde nyní slouží Ježíš jako náš velekněz.

Týden ve zkratce

Jakou úlohu sehrává v listě Židům pozemská svatyně a služby v ní? Čemu nás může naučit o tom, co se nyní odehrává v nebeské svatyni? Učí list Židům, že v nebi existuje skutečná svatyně? Jaký cíl sleduje Kristova služba v nebeské svatyni?

Cíl úkolu:

Objasnit Kristovu službu v nebi prostřednictvím symbolů v pozemské svatyni.
Ukázat, že v epištole Židům je přehled celého plánu spasení.
Připomenout si význam obětí v minulosti a význam Ježíšovy oběti pro naše spasení.

Neděle 3. srpna

POZEMSKÁ SVATYNĚ – Žd 9,1-3

List Židům jasně říká: Ježíš je naším Veleknězem v nebi. Toto chápání kněžství nebylo Pavlovým čtenářům neznámé. Pavel vychází ze starozákonní svatyně a kněžské služby v ní. Bez tohoto základu by mnoho z toho, co píše o Kristu a jeho službě v nebi, nedávalo žádný smysl.

1. Prečti si Žd 9,1-3. O čem autor mluví? Proč do diskuse o Kristově velekněžské službě vnáší toto téma?

2. Prečti si Žd 9,4.5. Co Pavel v těchto verších popisuje?

3. Prečti si ještě verš 6 a 7. Na co nás text upozorňuje?

Pavel se krátce vrací k starozákonní službě ve svatyni, stručně popisuje její obě oddělení i denní a výroční obřady, které se v nich vykonávaly. V následujících verších (8-14) hovoří o Kristu, který vstoupil do nebeské svatyně, kde vykonává svoji velekněžskou službu.

Když Pavel používá obraz služby v pozemské a nebeské svatyni jako protiklad (Žd 9,11), chce tím položit důraz na nadřazenost služby, kterou Kristus koná v nebi. Z toho je jasné, že služba v pozemské svatyni úzce souvisí se službou v nebeské svatyni. To je také důvod, proč Pavel vzpomíná obě. Porozumění tomu, co se dělo na zemi, nám pomáhá pochopit, co se děje v nebi.

List Židům používá pro svatyni dva výrazy – „hagion/hagia“ a „skene“. První výraz je původně přídavné jméno a znamená „svatý“. List Židům ho používá jako podstatné jméno a překládá se v závislosti na kontextu jako „svatyně“, „svaté místo“ anebo „velesvatyně“ („svatyně svatých“). Druhý výraz znamená „stan“ anebo „stánek“ a rozumíme jím starozákonní svatostánek na poušti.

Přehled dne: Zřízení pozemské svatyně a jejího zařízení.

Souvislost mezi pozemskou službou ve svatyni a službou Ježíše Krista.

NEBESKÁ SVATYNĚ – Žd 8,1.2

Apoštol, stejně jako jeho posluchači, musel dobře znát Starý zákon a jeho obřady. Svatyně, na kterou se odvolává, je původní svatyně, která byla postavena pod vedením Mojžíše, a používá ji jako protiklad k pozdějšímu chrámu, který postavil Šalomoun. Chrám byl lépe vybaven než svatostánek na poušti a – na rozdíl od stanu na poušti – obsahoval více prvků stejného druhu, například deset zlatých svícňů anebo deset stolů.

1. Která další hlediska pozemské služby ve svatyni jsou popsána v Žd 9?

Žd 9,9 _____

Žd 9,10 _____

Žd 9,21 _____

Mimo základního zařízení svatyně se v této kapitole hovoří také o některých obřadech, které se v ní vykonávaly, včetně různých obětí a obětních darů. I když nepopisuje nebeskou svatyni do detailů, jedno je zřejmé: přesvědčení autora, že v nebi existuje skutečná svatyně, ve které slouží Ježíš za nás.

2. Přečti si Žd 8,1.2. Co píše autor o realitě nebeského svatostánku?

Když Pavel píše o pozemské svatyni, o jejích „darech a obětech“ (Žd 9,9) a o „pokrmách, nápojích a různých omýváních“ (v. 10), ještě tím nekončí. Vždy je to úvod k tomu, co chce povědět o svatyni v nebi. O to vlastně v listě Židům jde – ukázat čtenářům, že existuje něco lepšího než systém v pozemské svatyni, i když ho zřídil Bůh sám. To lepší je nebeská svatyně, kde Ježíš slouží jako náš velekněz.

Přehled dne: Jak nám pozemská svatyně pomáhá pochopit dílo Ježíše Krista v nebeské svatyni.
 Symboly svatyně a jejich význam v plánu spasení.
 Realita nebeského svatostánku.

Úterý 5. srpna

OBĚTI – Žd 9,19

List Židům se zabývá i obětmi. Jestliže oběti byly jádrem pozemského systému, oč více to bude platit v případě nebeské svatyně?

1. O kterých zvířatech přinášených jako oběti se zmiňuje list Židům? Žd 9,12.13.

2. Které druhy obětí má na mysli autor tím, že zmiňuje tato zvířata? Lv 1,5; 4,3; 16,3; Nu 7,17

V uvedených verších jsou vyjmenovány čtyři druhy zvířat. S výjimkou jalovice jsou vždy uvedeny ve dvojicích: krev „kozlů a telat“ a „kozlů a býků“. Nejčastěji se tedy zmiňuje o „kozlech“. Je zajímavé, že o beránkovi, který je tak často vzpomínán v knize Zjevení, se v listě Židům vůbec nehovoří.

Septuaginta, řecký překlad Starého zákona, vzpomíná kozly v Nu 7,17 v souvislosti s „hodem obětí pokojné“. Synonymum pro výraz „býk“, který používá list Židům, nacházíme v Lv 1,6 jako „zápalná oběť“ a v Lv 4,3 jako „oběť za hřích“. Jalovice z Žd 9,13 se vzpomíná v Nu 19, kde se popel z červené jalovice používal při očišťování. O býcích a kozlech čteme také v souvislosti s nařízeními o Dni smíření. (Lv 16)

Různé druhy zvířat, které byly používány jako oběti, nám připomínají základní druhy starozákonních obětí, včetně obětí (ale nejen tyto) v Den smíření.

Všechny zvířecí oběti však byly jen dočasné, nedostatečné a neschopné zachránit od hříchu. Naopak velmi důležité bylo, aby byla prolita krev, protože ona ukazovala na Ježíše, který jediný může přinést odpuštění a smíření.

3. Ve staletích starozákonního obětního systému vytekly proudy zvířecí krve. I když to bylo kruté, mělo to lidi vést k tomu, aby si uvědomili cenu hříchu. Byla to však jen zvířata, která nikdy nemohla přinést spasení. Co nás učí o skutečné ceně hříchu Kristova smrt jako jediném prostředku k vyřešení problému hříchu?

Přehled dne: Různé druhy obětí přinášených do pozemské svatyně.
„Řeč“ těchto obětí. Co měly oběti naučit obětující.
Co nás učí Ježíšova oběť.

SLUŽBA VE SVATYNI – Žd 9,5-7

Všimni si, koho apoštol vzpomíná v souvislosti se službou ve svatyni. Zmiňuje se o cherubech, kněžích, veleknězi, služebníkovi svatyně a prostředníkovi. Označení „kněz“ a „velekněz“ se vztahuje nejen na potomky Árona, ale i na Ježíše, který je nejvyšším Knězem a Veleknězem. Jen jeho služba může vyřešit problém hříchu.

Výraz služebník se v Žd 1,7 vztahuje na anděly. V 8. kapitole se týká Ježíše, služebníka nebeské svatyně. Ježíšova služba (leitourgia – Žd 8,6) je skutečná „liturgie“ (souhrn bohoslužebných úkonů a obřadů). Výraz „prostředník“ se v listě Židům nachází třikrát (8,6; 9,15; 12,24), vždy ve spojení s Ježíšem. Je totiž jen jeden Prostředník mezi Bohem a člověkem – Ježíš Kristus.

1. Cherubové ze Žd 9,5 jsou dvě zlaté sochy, které byly umístěny nad slitovnicí v pozemské svatyni. Co tyto sochy symbolizovaly? Ez 10,18-22; Zj 4,6-8

Cherubové nejsou jen nějaké mytologické postavy, ale skutečné bytosti, které žijí v Boží přítomnosti. Obklopují Majestát vesmíru v jeho svatostánku.

„Nepochybujeme o tom, že biblický pojem „cherubové“ označuje určitou skupinu andělů. Nikde nejsou představeni jako ti, které máme uctívat, proto nemůže jít o božské bytosti. Vždy, když se s nimi setkáváme, slouží Bohu; obvykle v jeho bezprostřední blízkosti. V poetickém, symbolickém jazyce jsou představeni jako ti, kteří nosí Boha anebo jako ti, kteří drží stráž nebo zastíňují jeho trůn.“ (SDA Bible Dictionary, 189.190)

2. Uvažujte o nebeské svatyni a Kristově službě za nás, a to v kontextu velkého sporu, kde je před celým vesmírem v sázce Boží charakter. V souvislosti s tím, co si myslíš, jakou úlohu plní andělé v nebeské svatyni?

Přehled dne: Význam slitovnice a cherubů ve svatyni.
Úloha andělů ve svatyni a v plánu záchrany.

Čtvrtek 7. srpna

PROBLÉM A JEHO ŘEŠENÍ – Žd 2,17

1. Jakou společnou myšlenku mají všechny uvedené verše? Žd 1,3; 2,17; 8,12; 10,12.

Pádem Adama a Evy do hříchu se změnil vztah člověka k Bohu. Dramatická změna nastala i v životě na zemi. Hřích s sebou přinesl choroby, smrt a utrpení. Skutečná tragédie hříchu však spočívá v trhlíně mezi nebem a zemí; v propasti, která vznikla mezi stvořením a Stvořitelem. Hlavní příčinou toho, proč hřích přináší do života lidí bolest a utrpení, je, že hřích narušil náš vztah k Bohu. Hřích způsobil odcizení a oddělil Stvořitele od stvoření, aby stvoření nemělo přístup k jedinému zdroji své existence a ztratilo smysl svého života. Důsledky tohoto rozdělení jsou mnohem horší, než jaké má přestřihnutí pupeční šňůry po narození dítěte, protože to, co stvoření kvůli hříchu ztratilo, nebylo jen spojení fyzické, ale i duchovní, dokonce věčné.

První a nejdůležitější úlohou proto bylo překlenout tuto obrovskou propast. To byl důvod, proč Ježíš přišel na zem, zemřel a nyní slouží za nás v nebi.

Právě o tom je list Židům – o Bohu, který udělal všechno pro to, aby překlenul propast mezi nebem a zemí. Je to vlastně plán spasení ve zkratce – počínaje Kristovou smrtí na kříži (znázorněnou obětí) až po jeho dílo v nebeské svatyni.

Písmo ani tak nezdůrazňuje samotný problém, spíše klade důraz na jeho řešení – odpuštění hříchu, osvobození od hříchu a na sílu k vítězství nad hříchem. Klíčovým tématem listu Židům je očistění. Bůh nám chce nejen odpustit, ale také nás očistit a posvětit. To všechno je nyní možné, ale jen díky Ježíšově „dokonalejší“ oběti, jeho „dokonalejší“ krvi a jeho „dokonalejší“ službě za nás.

V listě Židům nám Bůh představuje problém a jeho řešení.

2. Vlastními slovy vyjádři vděčnost za úžasnou naději, v níž tě utvrdily verše, které jsi na začátku dnešní části přečetl.

Přehled dne: Řešení problému ze strany Ježíše Krista.

Co udělal pro vyřešení Ježíš a co musíme udělat my.

DOPORUČENÉ STUDIUM

„Kristus byl Beránkem zabitým od založení světa. Pro mnohé je tajemstvím, proč první smlouva vyžadovala tak mnoho obětních darů, proč bylo na oltář přinášeno tolik krvavých obětí. Všechno, co se dělo před jejich očima, jim mělo do jejich mysli a srdce vtisknout velmi důležitou pravdu: »Bez prolití krve není odpuštění.« Každá krvavá oběť představovala »Beránka Božího, který snímá hříchy světa.« Autorem židovského systému bohoslužeb byl Ježíš osobně. Předobrazy a symboly v něm zahrnuté byly stínem duchovních a nebeských věcí. Mnozí zapomněli na pravý smysl a význam těchto obětí. Z jejich mysli se vytratila důležitá pravda o tom, že odpuštění hříchu lze získat jedině prostřednictvím Ježíše Krista. Množství obětních darů, krve kozlů a býků však nemohlo odstranit hříchy.“ (7BC 932.933)

Diskusní otázky:

1. Zj 7,15 a 16,17 jasně ukazují na Boží trůn v nebeském chrámě. V listě Židům čteme o trůnu čtyřikrát (1,8; 4,16; 8,1; 12,2). Kontext veršů Žd 4,16 a 8,2 v nás vyvolá stejný dojem: Trůn se nachází ve svatyni. Tuto skutečnost podporuje i Starý zákon, např. Ž 11,4 a Iz 6,1, kde je napsáno: „....spatřil jsem Panovníka. Seděl na vysokém a vznošeném trůnu a lem jeho roucha naplňoval chrám.“ Svatyně je centrem Boží vlády. Spasení, pomoc a soud přicházejí z místa Božího příbytku, z jeho paláce, kterým je svatyně. Starozákonní výraz pro chrám (h-k-l) se ve skutečnosti také překládá jako „palác“. Proč je myšlenka, že svatyně je místem, kde je Boží trůn, tak důležitá pro naše chápání Kristovy služby v nebi?
2. Jak bys odpověděl na otázku: Proč je Kristova služba v nebi tak závažná?

Shrnutí

List Židům je bohatý na výrazy, které souvisí se svatyní. Pochopení svatostánku vlastně tvoří základ pro pochopení celé epištoly. Jde přitom o to, abychom si uvědomili, že Bůh chce být blízko nás a přebývat uprostřed nás. Prostřednictvím Ježíše máme nyní přístup k Majestátu nebes a můžeme se těšit z jistoty spasení.

Týden od 10. srpna do 16. srpna 2003

JEŽÍŠ A SMLOUVA

Základní verš

„Toto je smlouva, kterou s nimi uzavřu po oněch dnech, praví Pán; dám své zákony do jejich srdce a vepíšu jim je do mysli; na jejich hříchy a nepravosti už nikdy nevzpomenu.“ Žd 10,16.17

Jedním z nejdůležitějších témat listu Židům je skutečnost, že Ježíšem Kristem nabyla platnost nová smlouva.

V moderní době se s různými smlouvami a dohodami setkáváme téměř na každém kroku. Obvykle jde o zboží anebo nějaké služby, přičemž každá strana má z toho nějaký prospěch. Jan se například dohodne s instalátérem, že mu namontuje vanovou baterii. Instalatér za to dostane peníze a Jan má nad vanou novou baterii.

Nová smlouva, kterou budeme studovat, je však něco úplně jiného. V této smlouvě nás Bůh nepotřebuje; my potřebujeme jeho. On nám uděluje milost, milosrdenství, odpuštění hříchů; my mu za to nemáme co nabídnout, protože nemáme nic, čím bychom mu mohli jeho milost, milosrdenství a odpuštění odplatit. Všechno, co můžeme udělat, je – přijmout Boží nabídku vírou, která je motivovaná láskou – láskou, která nás vede k upřímné poslušnosti.

V tomto týdnu zaměříme naši pozornost na novou smlouvu. Budeme uvažovat o tom, jak nová smlouva souvisí s Ježíšem Kristem a jeho službou v nebi.

Týden ve zkratce

Které prvky obsahuje biblická smlouva? Proč potřebujeme novou smlouvu? Jak souvisí smlouva s Kristovou nebeskou službou? Co nám tato nová smlouva poskytuje?

Cíl úkolu:

Definovat biblickou smlouvu a proč je zapotřebí nové smlouvy.

Srovnání staré a nové smlouvy.

Co nám nová smlouva nabízí.

Pochopení, jak nová smlouva souvisí s Ježíšovou službou v nebesích.

SMLOUVY – Ex 19,5

Na starověkém Blízkém východě definovala smlouva vztah mezi nadřazenou mocí a poddaným lidem (mohla však být uzavřena i mezi rovnocennými partnery).

U pohanských národů smlouva obsahovala většinou tyto prvky: (1) představení vládce; (2) historický úvod, který popisoval předešlé vztahy mezi smluvními stranami; (3) podmínky, které naznačovaly charakter společenství vytvořeného smlouvou; (4) závěrečný dokument, který zaručoval ochranu a pravidelné čtení uzavřené smlouvy; (5) seznam bohů, kteří byli svědky této smlouvy; (6) kletby a požehnání, které z ní vyplývaly.

I biblická smlouva má některé společné prvky s touto typickou smluvní formulací.

- 1. Vyhledej si následující texty, které hovoří o různých smlouvách. Co nám říkají o tom, jaký vztah chce mít Bůh se svým lidem? Gn 9,11-13; Ex 19,5; Jr 31,31-34**

Smluvní zaslíbení jsou velmi důležitá. V Abrahamově případě obsahovala příslib Boží stálé přítomnosti, mesiášské zaslíbení, příslib země a velkého národa. V souvislosti s mesiášským zaslíbením měl být požehnáním pro všechny národy.

Smlouva uzavřena na Sínaji s Mojžíšem, byla obnovením a rozšířením předcházejících smluv. Byla adresována celému izraelskému národu. Jakmile je Bůh vysvobodil z egyptského otroctví, nabídl jim milostivě svoji smlouvu a zaslíbil, že se stanou jeho vzácným vlastnictvím, královským kněžstvem, svatým národem.

- 2. Nikdo z nás není nucen k tomu, aby Bohu sloužil. Ke smlouvě dochází obyčejně tehdy, když se rozhodneme sloužit Pánu a vstoupit s ním do určitého vztahu. Proč je v tomto případě smlouva tak důležitá?**

Přehled dne: Smluvní podmínky.
Význam smlouvy.
Správné pochopení smlouvy.

Pondělí 11. srpna

STARÁ A NOVÁ SMLOUVA – Žd 8,6-7

1. V listě Židům je poprvé představen koncept smlouvy. Jaké důvody autor udává pro potřebu nové smlouvy? Žd 8,6-13

Autor v těchto verších nepíše o smlouvě náhodně. Prvních sedm kapitol listu Židům se zabývá kněžstvím Ježíše Krista. Kapitoly 8-10 nás seznamují s tím, co Ježíš svojí službou dosáhl. Autor však musel nejdříve dokázat, že Ježíš je zákonitým knězem, i když nepochází z pokolení Lévi. Proto v 7. kapitole poukazuje na kněžství Melchisedecha, které bylo předzvěstí Kristova kněžství. Dále poukazuje na Ž 110, který předpovídá, že Ježíš bude knězem. Udělal to proto, aby ukázal, že i když Ježíš nebyl z pokolení Lévi, stane se knězem podle řádu Melchisedechova. V kapitole 8 potom dává Ježíšovo kněžství do souvislosti se zaslíbením nové a lepší smlouvy, která vyžaduje nové a lepší kněžství a novou a lepší svatyni.

2. Kterými přídavnými jmény popisuje autor novou smlouvu? Proč? Žd 13,20 a 8,6

I když autor představuje starou a novou smlouvu v ostrém kontrastu, přece jen některé prvky mají společné. V obou smlouvách zůstávají stejní partneři: Bůh a jeho lid. V obou případech je iniciativa na Boží straně; on jediný zachraňuje. Z obou smluv vyplývají určitá zaslíbení a určité závazky. A konečně, nejdůležitějším prvkem obou smluv je přítomnost Boha mezi jeho lidem.

Hlavní a podstatný rozdíl mezi starou a novou smlouvou je v tom, že nyní můžeme dosáhnout úplného odpuštění a jistoty. To, čeho byla stará smlouva pouze stínem, na co ukazovala svými předobrazy a symboly, to se naplnilo a stalo skutečností v Ježíši.

3. Co slíbil Bůh v nové smlouvě pro nás udělat a jak se to stává skutečností? Žd 8,8-12

Přehled dne: Důvody pro vznik nové smlouvy.
Základy nové smlouvy. Na čem byla postavena.
Jaký je náš vklad pro uskutečnění nové smlouvy.

SMLOUVA A ZÁKON – Žd 8,10

1. Jak souvisí smlouva s oběťmi, kněžstvím a svatyní? Žd 9,11-15

Oběť se vzpomíná už v souvislosti se smlouvou uzavřenou s Abrahamem. (Gn 15) Po vysvobození Izraelců z Egypta jim Bůh představil svoji smlouvu a oni odpověděli: „Budeme dělat všechno, co nám Hospodin uložil.“ (Ex 19,8) Oznámil jim zaslíbení a dal jim svůj zákon, který se zavázali dodržovat. Lid přinesl oběti a Mojžíš stvrdil smlouvu krví. K smluvním nařízením patřilo zřízení svatostánku, zavedení kněžského řádu a oficiální ustanovení obětního systému. (Ex 25-31) Z toho vyplývá, že smlouva, oběti, kněžství a svatyně – to všechno spolu navzájem souviselo. Proto nová, lepší smlouva vyžaduje nové a lepší oběti, nové a lepší kněžství a novou a lepší svatyni.

2. Jak souvisí zákon s novou smlouvou? Žd 8,10

Na jedné straně list Židům zdůrazňuje nevyhnutelnost změny zákona. (Žd 7,12) Sporným bodem je v tomto případě Mojžíšův zákon, protože z kontextu je jasné, že služby a kněžství pozemské svatyně byly stínem toho, co pro nás udělal Kristus (Žd 10,1). Tento specifický systém nařízení byl po smrti, vzkříšení a nastoupení Ježíše Krista do velekněžské služby zrušen.

Na druhé straně desatero platí v nové smlouvě stejně, jako platilo ve smlouvě staré. V nové smlouvě je zákon vepsaný do srdcí (Žd 8,10) a nebyl vůbec zrušen. (1 J 5,3) Život a osobní Ježíšův příklad, jeho dokonalá poslušnost zvelebily zákon, povýšily ho z čistě studeného, mrtvého kodexu, jakým byl pro ty, kteří ho chtěli zachovávat ze zlých pohnutek, do vyšší duchovní roviny. V listě Židům Bůh nemluví o novém zákoně, ale o nové smlouvě, jejímž jádrem je zákon a evangelium.

3. Jaký význam má zákon v nové smlouvě, která zdůrazňuje zástupnou smrt Ježíše Krista za nás?

Přehled dne: Proč byly používány oběti v souvislosti se smlouvou.

Jakou úlohu mají pravidla – zákon ve smlouvě.

Jádrem nové smlouvy je evangelium a zákon.

Středa 13. srpna

VÝZNAM SMLOUVY – Žd 9,28

1. Které pozitivní důsledky nové smlouvy vyzdvihuje list Židům?

Žd 9,28 _____

Žd 8,10 _____

Žd 9,14 _____

Žd 9,12 _____

Žd 10,10 _____

Žd 10,19 _____

Nová smlouva má „lepší zaslíbení“. (Žd 8,6) V listě Židům se slovo „zaslíbení“ vyskytuje mnohem častěji než v kterékoliv jiné novozákonní knize. Čím tato zaslíbení oplývají?

Zaslíbení této nové smlouvy v sobě zahrnují přístup k Bohu, čisté svědomí, vykoupení a odpuštění hříchů. To jsou některá z těch „lepších zaslíbení“, která autor vzpomíná, i když jedno z nejlepších je na konci řetězce zaslíbení u Jeremjáše 31,34: „... a jejich hřích už nebudu připomínat.“

2. Jak rozumíš slovům „a na jejich hřích už nevzpomenu“? Žd 8,12

„Požehnání nové smlouvy jsou založena výhradně na milosti v odpuštění nepravostí a hříchů... Každý, kdo pokoří své srdce a vyzná své hříchů, najde milosrdenství, milost a bezpečí. Přestal být Bůh spravedlivý tím, že prokázal hříšníkovi milosrdenství? Zneuctil tím svůj svatý zákon? Bude od nynějška přehlížet jeho přestoupení? Bůh je spravedlivý. On se nemění... V lepší smlouvě jsme očištěni od hříchů krví Kristovou.“ (Letter 276, 1904; 7BC 931)

3. Jaké je nejdůležitější zjištění z poznání důsledků nové smlouvy, o kterých jsi dnes četl? Co pro tebe znamenají?

Přehled dne: Pozitivní důsledky a zaslíbení nové smlouvy.

Nová smlouva nabízí úplné odpuštění hříchů a vin.

JEŽÍŠ A SMLOUVA – Žd 7,22

1. **Nejdůležitějším smluvním faktorem není smlouva samotná, ale ten, kdo ji přijme a kdo se jí zavazuje k určité službě. Jak je Ježíš nazván v souvislosti se smlouvou? Žd 7,22; 9,15**

Ježíš je „ručitelem“ nové smlouvy. V listě Židům je Ježíš třikrát nazván „prostředníkem“ lepší anebo nové smlouvy. (Žd 8,6; 9,15; 12,24) Zatímco Žd 7 představuje Ježíše jako kněze, Žd 8-10 popisuje Ježíše jako oběť. Z toho vyplývá spojení mezi obětí, smlouvou a prostředníkem.

2. **Co znamená vyjádření, že Ježíš je „ručitelem“? Žd 7,22**

Výraz „ručitel“ se nenachází na žádném jiném místě v Novém zákoně. „S tímto pojmem se běžně setkáváme ve starověkých právnických dokumentech ve smyslu určité zálohy anebo záruky... Protože smlouva v biblickém smyslu je dohodou iniciovanou Bohem, ručitel (t.j. Ježíš) garantuje, že tato smlouva bude respektována... Prostředník je určitý zprostředkovatel, jehož úlohou je udržovat strany ve vzájemném přátelském vztahu. V případě, kde jednou stranou je Bůh a druhou člověk, jde nevyhnutně o značně jednostranné chápání smlouvy. I když selhání je vždy na straně člověka, úlohou prostředníka je vystupovat zejména před Bohem v zájmu člověka, avšak měl by stejně vystupovat před lidmi v Božím zájmu.“ (Donald Guthrie)

Důležité tedy je, že máme jistotu, že Bůh dodrží svá smluvní zaslíbení. My klesáme, nedodržujeme smluvní závazky, porušujeme slib, stáváme se Laodikejskými. Ježíš je naopak zárukou toho, že Bůh svoji část smlouvy dodrží. Co bychom měli dělat?

Druhá část desáté kapitoly varuje před úmyslným hříchem a setrváváním v hříchu. Je to určitá forma neposlušnosti a porušení smlouvy z naší strany. Autor listu se snaží odvrátit lidi od této nebezpečné cesty.

3. **Znáš někoho, kdo v určitém smyslu „porušil“ tuto smlouvu? Kdo poznal a miloval Pána, ale potom odešel ze společenství věřících? Můžeš se z toho poučit, aby ses i ty nedopustil stejných chyb?**

Přehled dne: Ježíš jako ručitel a prostředník smlouvy.
Ujištění plynoucí z přijetí nové smlouvy.

Pátek 15. srpna

DOPORUČENÉ STUDIUM

„Boží lid je ospravedlněn prostřednictvím »lepší smlouvy«, prostřednictvím Kristovy spravedlnosti. Smlouva je dohoda, kterou se strany vzájemně zavazují plnit určité podmínky. Lidský činitel vstupuje do smlouvy s Bohem a slibuje, že bude plnit podmínky stanovené v jeho slově. Jeho jednání ukazuje, zda tyto podmínky plní, anebo ne. Poslušností Boha, který smlouvu respektuje, člověk získává všechno. Člověku jsou vštípeny Boží vlastnosti, díky kterým může prokazovat milosrdenství a soucit. Boží smlouva nás ujišťuje o neměnitelnosti jeho charakteru.“ (7BC 932)

„Zákon lásky, zjevený v ráji, vyhlášený na Sínaji a novou smlouvou vepsaný do srdce spojuje člověka s Boží vůlí.“ (TV 209; DA 329)

Otázky k diskusi:

- 1. S jakými smlouvami přicházíme v životě do styku? V čem nám mohou pomoci lépe pochopit smlouvu s Bohem?**
- 2. List Židům klade velký důraz na odpuštění. Proč? Jak souvisí chápání svatyně, Kristovy krve a prostřednické služby v nebi s odpuštěním hříchu? Jaký význam by to pro nás všechno mělo bez odpuštění?**
- 3. Kdo je prostředník? Jak souvisí jeho úloha s úlohou kněží? Byl jsi v situaci, kdy jsi využil službu nějakého prostředníka?**

Shrnutí

Po tom, kdy apoštol v Žd 1-7 poukázal na Kristovu nadřazenost andělům, Mojžíši a Áronovi, a před tím, než naši pozornost zaměří na smlouvu, svatyni a oběť, rekapituluje, co bylo řečeno. (Žd 8, 1.2) Od Žd 8 se soustřeďuje na to, čeho Ježíš dosáhl. Díky smlouvě můžeme mít k Bohu zvláštní vztah. Smlouva představuje řešení našich nejhlubších potřeb a problémů. Setkáváme se zde, jakož i na jiných místech v této knize s tématem „něčeho lepšího“. Nová a lepší smlouva vyžaduje nové a lepší kněžství, svatyni i prostředníka. Všechno to jsme dostali.

JEŽÍŠ A SVATYNĚ

Základní verš

„A nevešel do svatyně s krví kozlů a telat, ale jednou provždy dal svou vlastní krev, a tak nám získal věčné vykoupení.“ Žd 9,12

List Židům nám otevírá okno, kterým vidíme Ježíše v nebeské svatyni.

„Otázka svatyně se stala klíčem k vysvětlení zklamání z roku 1844. Otevřela celou soustavu vzájemně spojených pravd, které ukazují, že velké adventní hnutí vedl Bůh, a dále odhalují, jaké je dnes postavení a úkol Božího lidu.“ (VDV 279; GC 423)

Co se týče správného pochopení identity, nebeská svatyně sehrává u adventistů s. d. rozhodující úlohu. V souvislosti s naším výkladem listu Židům vyvstávají různé otázky. V tomto úkole nahlédneme do nebeské svatyně. Zaměříme se též na některé problematické body, se kterými se musela církev vyrovnat.

Týden ve zkratce

Co je typologie? V čem se pozemská a nebeská svatyně shodují? Učí list Židům, že Kristus po vyvýšení na kříži vstoupil do „svatyně svatých“? Sděluje nám, do kterého oddělení Ježíš vstoupil? Zdůrazňuje skutečnost, že v nebeské svatyni slouží v našem zájmu?

Cíl úkolu:

Porovnat, jak spolu souvisí pozemská a nebeská svatyně.

Ukázat, kam odešel Ježíš Kristus po vzkříšení podle listu Židům.

Studovat současnou úlohu Ježíše Krista v nebeské svatyni a její význam pro nás.

Neděle 17. srpna

POZEMSKÁ SVATYNĚ, NEBESKÁ SVATYNĚ – Žd 8,5

Podobně jako ostatní biblické knihy i list Židům používá typologii. Termín „typ“ (vzor), kterým je skutečný člověk, událost anebo systém určený a ustanovený Bohem, představuje a předjímá určitou významnější skutečnost, tzv. „antityp“ (obraz). Jinými slovy, typy symbolizují významnější věci a fakta než ty skutečné.

1. Jakými slovy autor vyjadřuje shodu mezi pozemskou a nebeskou svatyní? Jak navzájem souvisí? Žd 8,5

Slova, přeložená v těchto dvou verších jako „vzor“ a „obraz“, pocházejí z řeckých slov „typos“ a „antitypos“. Pozemskou svatyni autor srovnává s nebeskou; pozemská je kopií nebeské. Na rozdíl od ostatních biblických knih, v listě Židům je originál nazvaný „typos“ (typ – v tomto případě je to nebeská svatyně) a protipól „antitypos“ (antityp – v tomto případě pozemská svatyně). Tento protiklad nemění smysl typologie, kde jedna věc je symbolem něčeho významnějšího – v tomto případě je pozemská svatyně stínem, kopií skutečné svatyně v nebi.

2. Podle jakého vzoru postavil Mojžíš pozemský svatostánek? Ex 25,40

Žd 8,5 mluví o pozemské svatyni jako o „stínu“ nebeské svatyně. Žd 9,9 nazývá pozemskou svatyni a služby v ní „podobenstvím“ nebeské. Žd 9,23 nazývá obřady v pozemské svatyni jako „hypodeigma“ (napodobenina, kopie, náznak) nebeské svatyně. Ve všech těchto verších jde o totéž: pozemská svatyně je jen symbolem něčeho většího – a to svatyně v nebi.

3. Co si myslíš, proč autor listu Židům vyzdvihuje realitu nebeské svatyně? Jaký význam má tato skutečnost?

Přehled dne: Podobnost nebeské a pozemské svatyně.

Typ a antityp – vzor a obraz.

Proč jsou důležité podobnosti a souvislosti mezi svatyněmi.

SVATYNĚ V NEBI A NA ZEMI I. – Žd 8,1.2

1. Co autor listu Židům vysvětluje čtenářům v uvedených verších? Žd 8,1.2; 9,1-3

Už při běžném čtení listu Židům dospěje čtenář ke dvěma hlavním bodům: (1) realita nebeské svatyně a (2) význam nebeské svatyně a služeb v ní. Autor sumarizuje prvních sedm kapitol: Ježíš je náš Velekněz v nebeské svatyni.

Výraz, který je v listě Židům použit pro svatyni v nebi i na zemi nejčastěji, pochází z řeckého slova „ta hagia“, což znamená „svatá místa“, „svaté věci“, „svaté“. Další výraz je „hagia hagon“ (svaté svatých) a používá se výhradně pro svatyni svatých. (Žd 9,3)

2. V kterém oddělení svatyně konal Ježíš službu po nanebevstoupení? Žd 8,1.2; 9,1-3

Na některých místech je význam slova svatyně jasný. Například v Žd 8,2 a 9,1 představuje tento výraz celý svatostánek.

V Žd 9,2 autor popisuje zařízení prvního oddělení, které nazývá „svatyně“. Z kontextu je zřejmé, že má na mysli první oddělení pozemské svatyně, které známe jako vlastní „svatyni“.

V Žd 9,3 hovoří o „svatyni svatých“ či „nejsvětější svatyni“, druhém oddělení svatostánku. Je zajímavé, že výraz, který překládáme jako „svatyně svatých“ není v listě Židům použitý v žádné zmínce, která poukazuje na Krista v nebeské svatyni. Z toho vyplývá jedna logická otázka: Kdyby nás chtěl list Židům poučit, že Kristus ihned po svém nanebevstoupení vstoupil do „svatyně svatých“, proč tento výraz nepoužívá jednoznačně ve smyslu „svatyně svatých“?

3. Co důležitého jsi našel v dnešních verších pro sebe?

Přehled dne: Pozemská svatyně je stínem nebeské.
Ježíšova služba v nebeské svatyni.

Úterý 19. srpna

SVATYNĚ V NEBI A NA ZEMI II. – Žd 9,1-3

V Žd 9,1-7 popisuje autor pozemskou svatyni a služby v ní – denní i výroční, které byly jen typem, stínem nebeské svatyně a služeb v ní. Potom ve verši osmém říká, že cesta do svatyně ještě není otevřena, pokud stojí pozemský svatostánek. Autor zde dává do protikladu službu v pozemské svatyni k službě ve svatyni nebeské. Ukazuje nám, že i když pozemská svatyně měla v určitém období dějin svůj význam, cestu do „svatyně“, t.j. do nebeské svatyně, připravil až Ježíš Kristus svým dílem. Autor nedává do protikladu jednotlivá oddělení svatyně, ale obě svatyně jako celek – pozemskou a nebeskou.

1. Co bylo součástí služby v pozemském svatostánku? Žd 9,9.10

Poté, co se pisatel zmínil o obřadech v pozemské svatyni, soustřeďuje ve verších 11 a 12 svůj pohled nahoru do nebe, na „větší a dokonalejší stánek“, kterým je svatyně v nebi. Ve 12. verši říká, že „nevešel do svatyně s krví kozlů a telat, ale jednou provždy dal svou vlastní krev, a tak nám získal věčné vykoupení.“ Je zřejmé, že „stánek“ (v. 11) a „svatyně“ (v. 12) je stejný objekt, to znamená svatyně jako celek. (V Žd 8,1.2 jsou použita stejná slova ve stejném tvaru.) Z kontextu vyplývá, že tu nejde o to, do kterého oddělení Ježíš vešel, ale že je naším Veleknězem v nebeské svatyni.

2. Přečti si Žd 9,24. Jak tomu rozumíš?

3. Jakou naději nám dává v souvislosti s Ježíšovou službou v nebi?

Přehled dne: Oddělení svatyně.
Služby a oběti ve svatyni.

SVATYNĚ V NEBI A NA ZEMI

– ZÁVĚR – Žd 9,24

1. Přečti si Žd 9,24-28. Co zde autor zdůrazňuje vzhledem ke kontextu celého listu Židům? Jaká je hlavní myšlenka? Jde tu o samotnou svatyni anebo o podstatu Kristovy zástupné smrti?

Nepochybujeme o tom, že verš 25. hovoří o Dni smíření a nepochybujeme ani o tom, že velekněz v tento den vcházel do svatyně svatých. (Lv 16,15) Přestože autor v tomto verši použil slovo „ta hagia“ (přeložené jako „svatyně“), někteří tvrdí, že znamená „svatyni svatých“.

V tomto případě je však lepším překladem slovo „svatyně“, protože v Den smíření velekněz sloužil v obou odděleních svatostánku. Jeho služba se neomezovala jen na druhé oddělení. „Protože v této službě byla zahrnuta celá svatyně, dáváme při překladu přednost výrazu „svatyně“.“ (Alwyn P. Salom)

2. Sloužil velekněz v průběhu Dne smíření v celé svatyni, anebo jen ve svatyni svatých? Lv 16,16-19

Texty, které jsme uvedli, jsou důležité, protože někteří zpochybnili (napadli) náš výklad ohledně učení o dvoufázové Kristově službě ve dvou odděleních nebeské svatyně. Na první pohled se může zdát, že verše, které jsme uvedli (z listu Židům), staví Krista jako Velekněze bezprostředně po svém nanebevstoupení do svatyně svatých. Tato skutečnost jakoby popírala učení o svatyni z pohledu knihy Daniel (Da 9) a Lv 16. Na základě zmíněných biblických textů učíme, že po svém nanebevstoupení Ježíš konal službu v rámci prvního oddělení nebeské svatyně, a ne v rámci druhého oddělení – svatyně svatých. Druhá fáze Ježíšovy služby, ve svatyni svatých, začíná až od roku 1844. Jak tedy rozumět teologii listu Židům? List Židům se jednoduše nezabývá problémem jednotlivých oddělení. Místo toho dává důraz na to, že Ježíš je v nebi, kde slouží za nás.

3. Jaký význam má pro nás skutečnost, že Boží Syn pokračuje ve své službě pro nás v nebeském svatostánku?

Přehled dne: Kristus po svém nanebevstoupení vešel do nebeské svatyně a doposud ji neopustil.

Kde sloužil velekněz v průběhu Dne smíření?

Čtvrtek 21. srpna

CHARAKTER POZEMSKÉ A NEBESKÉ SVATYNĚ – Žd 9,9.10

1. List Židům zdůrazňuje nadřazenost Kristovy služby v nebi v porovnání se službou ve svatyni na zemi. Jak vzhledem k této skutečnosti popisují následující verše (i když nepřímo) charakter pozemské svatyně?

Žd 9,1 _____

Žd 9,8-10 _____

Žd 9,11.12 _____

Žd 9,24 _____

Pozemská svatyně byla zhotovena rukama člověka. I když příkaz ke stavbě dal Bůh, postavili ji lidé, hříšníci. Nebeská svatyně značně převyšuje pozemskou, protože ji postavil Pán.

Význam pozemské svatyně byl omezený účinností a časem. Služby v ní nemohly vyřešit problém hříchu. Prolévání krve nemělo trvalý účinek. Svědomí člověka nebylo skutečně očištěno. I když svatyně byla skutečná, přece to byla jen kopie pravého svatostánku a služeb v něm. Jen krev Ježíše Krista a jeho velekněžská služba může udělat v životě skutečnou a trvalou změnu.

2. Jaký hlavní záměr měla plnit starozákonní pozemská svatyně? Ex 29,43-46

Stánek na poušti byl postaven za tím účelem, aby Bůh mohl přebývat uprostřed svého lidu. Přesto hřích stále bránil lidem přicházet přímo k Bohu. List Židům přináší evangelium: Ježíš nám opět otevřel cestu k našemu Otci. Prostřednictvím něho máme přístup přímo k Bohu – a to proto, že jsme přikrytí jeho dokonalou spravedlností. Ježíš nám svojí smrtí a službou připravil cestu. Proto k němu přicházíme bez jakýchkoliv obav, ale přece v hluboké úctě.

3. Jestliže služba ve starozákonní svatyni nemohla vyřešit problém hříchu, proč potom byla ustanovena?

Přehled dne: Nebeská svatyně je lepší.
Jejím Stavitelem je Bůh.
Kristus do ní vešel s vlastní krví.

DOPORUČENÉ STUDIUM

I když v souvislosti s výrazem „ta hagia“ se vedou mnohé diskuse, zdá se být jasné, že v listě Židům tento výraz představuje svatyni jako celek.

Vyhledej si Žd 8,2, kde se s výrazem „ta hagia“ setkáváme v listě Židům poprvé. Všimni si, jak je verš použit: „...jako služebník pravé svatyně (ta hagia) a stánku (skene), který zřídil sám Hospodin, a nikoli člověk.“ Tento text jasně a jednoznačně dává do souvislosti „svatyni“ s „pravým stánkem“, přičemž „pravý stánek“ představuje „svatostánek“, svatyni jako celek. To znamená, že hned od začátku máme definici „svatyně“.

List Židům dává do protikladu pozemskou a nebeskou svatyni, ne skutečnost, do kterého oddělení nebeské svatyně Kristus vešel. Proto bude nejlíp, když výraz „ta hagia“ budeme chápat jako „svatyni“.

Nedávné studie, zaměřené na výraz „ta hagia“ v řeckém překladu Starého zákona dokazují, že když je „ta hagia“ použit v kontextu svatyně, shodně označuje celou svatyni.

Otázky k diskusi:

1. Bylo by možné v období Starého zákona pochopit plán spasení i bez svatyně?
2. Jaké je hlavní a základní poselství listu Židům o službě ve svatyni?
3. Proč bylo potřebné, aby Ježíš pokračoval ve své službě záchrany i v nebi?

Shrnutí

List Židům dává nejednou do protikladu službu v pozemské svatyni s jejím dokonalším protikladem – Ježíšovou službou v nebeské svatyni. Nezabývá se problémem, do kterého oddělení svatyně Ježíš vešel. Jeho hlavním tématem je – Ježíš náš Velekněz, jehož prostřednictvím máme přímý přístup k Pánu celého vesmíru.

Týden od 24. srpna do 30. srpna 2003

JEŽÍŠOVA SLUŽBA A SVATYNĚ

Základní verš

„...který nemusí jako dřívější velekněží denně přinášet oběti napřed za vlastní hříchy, a pak teprve za hříchy lidu. Ježíš to učinil jednou provždy, když obětoval sebe sama.“ Žd 7,27

List Židům používá obrazy z každodenní a výroční služby ve svatyni. Chce jimi zdůraznit tutéž myšlenku – v Ježíši máme dokonalý přístup k Otci.

O výrazových prostředcích listu Židům jsme už hovořili. Všimli jsme si také, že autor velmi dobře zná starozákonní obětní systém. Připomíná nám, že pozemská svatyně je stínem skutečné svatyně v nebi. Neexistuje jen pravý svatostánek, ale i pravá oběť, která převyšuje všechny oběti zvířat, které byly přineseny za jediným účelem – smíření hříchů. Podobně existuje i pravé kněžství.

V listě Židům je několik výrazných odkazů na Den smíření. K jakému závěru můžeme dospět na základě těchto odkazů? Které z nich nejsou opodstatněné?

V tomto týdnu se budeme zabývat některými verši a otázkami, které mají pro nás jako adventisty s. d. zvláštní význam.

Týden ve zkratce

Proč se list Židům zmiňuje o každodenní a výroční službě? Co znamená výraz „do nitra nebeské svatyně“? Říkáme, že Ježíš je náš Velekněz v nebi. Co to však znamená? Co dělá pro nás jako náš Velekněz, Prostředník a Obhájce?

Cíl úkolu:

Studium denních a ročních obřadů popsanych v listě Židům.

Porozumět výrazu „skrze oponu“. (Žd 10,20 – PBK)

Přezkoumat úlohu Krista jako našeho Velekněze v nebesích a uvažovat, co to znamená pro něj sloužit jako náš přímluvce před Bohem.

KAŽDODENNÍ SLUŽBA V LISTĚ ŽIDŮM – Žd 9,6.7

Aby nám přiblížil Kristovu službu v nebeské svatyni, použil autor listu Židům jako model (typ) starozákonní svatostánek na poušti a jeho obětní systém. Bez kontextu nemají tyto verše o krvi kozlů a býků, stánku, oponě, veleknězi atd. moc velký význam. Pavel použil pozemské skutečnosti, aby nám vysvětlil, co se děje v nebi. My bychom měli postupovat podobně.

Nepřekvapuje nás proto, že v souladu se starozákonním typem rozlišuje mezi službou v prvním oddělení svatostánku – svatyní a službou v druhém oddělení – svatyni svatých. Kněží a velekněz přinášejí při své každodenní službě oběti smíření za hříchy lidu. Ve svatyni svatých vykonal kněz závěrečný obřad smíření a očistil svatyni od hříchu. (Lv 16) Každodenní služba, jak se zdá, se zabývala hříchem na úrovni jednotlivce; při výroční službě šlo o celé společenství, o národ jako celek.

1. Jaký typ hříchů, který uvádí Žd 9,7, musí být také odpuštěn?

2. Co pozoruhodného o Ježíšově oběti je napsáno v Žd 7,26.27?

Ze všech dobrých zpráv, které v listě Židům najdeme, obsahují tyto verše tu nejlepší zprávu – Ježíšova oběť je dostačující a úplná. Aby došlo ke smíření, nemusí se již více prolévat krev, už se nemusí přinášet oběti zvířat, už nemusí nikdo umírat. Kristova smrt je dostačující.

3. Jak tvoji víru ovlivňuje skutečnost, že jeho oběť je úplná a postačující k zaházení našich hříchů a ke spasení?

Přehled dne: Denní služby a oběti v starozákonní svatyni.
Závažnost „nevědomosti“.
Dokonalost a úplnost Kristovy oběti.

Pondělí 25. srpna

DEN SMÍŘENÍ V LISTĚ ŽIDŮM – Žd 9,25-26

List Židům kromě toho, že používá obrazy z každodenní služby ve svatyni, používá obrazy z výroční služby – ze Dne smíření, nejvýznamnějšího obřadu roku. Nemělo by to být pro nás nic překvapivého. Jestliže některá kniha nachází své hlavní typy (vzory) ve službě v pozemské svatyni, sotva můžeme předpokládat, že bude ignorovat jeden z nejslavnostnějších obřadů ve svatyni.

- 1. Zmínky o Dni smíření nacházíme v Žd 9,25.26; 10,1-4. Jakou hlavní myšlenku tyto texty zdůrazňují?**
- 2. Na základě protikladů, se kterými se v listě Židům setkáváme – zejména v 9. kapitole, se snaž vysvětlit, co jsou to ty „nebeské věci“, které potřebují být očištěny? Žd 9,23**

Pasáž o vysvěcení svatyně, která následuje za tímto textem, dokazuje, že podobně jako pozemské věci (to znamená pozemská svatyně a všechno, co bylo v ní) vyžadovaly očištění, potřebují očištění i „nebeské věci“ (svatyně v nebi). Výjimkou je jen to, že k očištění nebeských věcí jsou potřebné „vzácnější oběti“. Ne náhodou je slovo přeložené jako „očištěné“ použito v Lv 16, kde popisuje očištění svatyně v Den smíření. Autor považuje obřady v pozemské svatyni za symbol něčeho lepšího v nebi.

Přehled dne: Den smíření a úloha velekněze.
Den smíření a služba Ježíše Krista jako velekněze.
Očišťování nebeské svatyně.

„ZA OPONU“ – Žd 6,17

1. Prečti si Žd 6,13-20. O čem ujišťuje autor své čtenáře? Co je hlavní myšlenkou těchto veršů?

2. Co má na mysli autor, když používá přirovnání, že naše naděje je jako pevná kotva duše, která proniká „až do vnitřku za oponu“? Žd 6,18.19 – PBK

Jak vyplývá z kontextu listu Židům, tento výraz se týká našeho přístupu k Bohu v nebeské svatyni jako celku. I v tomto případě autor použil starozákonní obrazy, aby představil novozákonní pravdy o větší účinnosti Kristovy smrti a velekněžské služby; pravdy, které nám, na rozdíl od starého a nedostatečného levitského systému, poskytují „bezpečné a pevné zakotvení“.

Nelze vůbec pochybovat o tom, že všechny oběti, včetně obětí Dne smíření, se naplnily v Ježíši Kristu na kříži. Ale soustředit se pouze na tuto skutečnost a udělat ji jádrem všeho by znamenalo minout se cíle listu Židům; cíle, který je poselstvím o tom, že v Ježíši jsou odstraněny všechny bariéry mezi Bohem a lidstvem a že prostřednictvím jeho smrti a prostřednické služby máme nyní volný přístup k Otci. Tento verš spolu s dalšími obrazy Dne smíření (zajímavé je, že v listě Židům není žádná zmínka o obětním beránkovi, klíčovém prvku výroční služby) nedokazuje skutečnost, že sám obřad, který se vykonával ve Dni smíření, se naplnil na kříži. List Židům se prostě touto otázkou nezabývá.

3. Jak se podařilo autorovi listu a Duchu svatému ujistit tě o jistotě naděje, která pramení ze služby Ježíše Krista?

Přehled dne: Boží zaslíbení a přísaha.
Jistota Božích slibů.
Na čem je naše naděje založena.

Středa 27. srpna

NÁŠ NEBESKÝ OBHÁJCE – Žd 7,25

Tento verš vlastně vyjadřuje klíčové téma listu Židům – Ježíš může přinést „dokonalé spasení těm, kdo skrze něho přistupují k Bohu“. Řecké slovo, přeložené jako „skrze“, můžeme také přeložit jako „prostřednictvím“ anebo „pomocí“.

Opět si musíme připomenout, proč byl tento list napsán. Pavel jím chce čtenáře vyzvat: Nevracejte se ke svým starým zvykům! Nová cesta vám nabízí něco mnohem lepšího, něco, co by se vám při vašem starém způsobu života nikdy nepodařilo dosáhnout. Nová cesta vám umožňuje přijít k Bohu tak, jak jste nikdy předtím nemohli – a to prostřednictvím Ježíše Krista.

1. Co Ježíš udělal, abychom mohli prostřednictvím něho přicházet k Bohu? Žd 7,22-27

Nepochybně přistupujeme k Bohu prostřednictvím Ježíše Krista, našeho Velekněze. Ale jak? Jak můžeme my, hříšníci, přijít k svatému Bohu?

Ve skutečnosti však nestojíme (alespoň ne nyní) v Boží přítomnosti. A ani nemusíme. Někdo jiný stojí před Bohem a zastupuje nás – Ježíš Kristus. Stojí před Bohem v čistotě svého dokonalého života – za nás. Stojí na našem místě a zastupuje nás ne pro naše, ale pro své zásluhy. Jen on se svojí dokonalou spravedlností může obstat v Otcově přítomnosti. Podobně jako při každodenní a výroční službě vcházel kněz ve svatyni do Boží přítomnosti, tak i Ježíš vstupuje za nás do Boží přítomnosti v nebeské svatyni. Je tam naším zástupcem a dělá pro nás to, co my sami bychom pro sebe nikdy udělat nemohli.

2. Co v praktickém životě znamená vyjádření z dnešního úvodního verše: „přináší dokonalé spasení těm, kdo skrze něho přistupují k Bohu“?

Přehled dne: Ježíšovo dílo ve svatyni se týká spásy lidí.
Jen skrze Krista.

NÁŠ NEBESKÝ PROSTŘEDNÍK – Žd 9,15

1. Proč potřebujeme prostředníka? Žd 9,15

Poslání Ježíše jako Prostředníka nemůžeme oddělovat od poslání Ježíše jako obětního Beránka a Ježíše jako našeho Velekněze. Každé z nich je součástí téhož plánu spasení. Zásadou svého dokonalého života a dokonalé oběti je nyní Ježíš naším Veleknězem v nebi, kde stojí před Bohem jako náš Prostředník.

V starozákonním obětním systému vnášel kněz krev zvířat do pozemské svatyně. Jako zástupce lidu vcházel tam, kam ostatní vejít nemohli. Kněží to museli při své službě dělat každý den, každý rok.

V nové smlouvě máme místo pozemských a hříšných kněží Ježíše, Prostředníka lepší smlouvy – smlouvy, která je „založená na lepších zaslíbeních“. Dnes si už nemusíme hledat zvíře, nemusíme ho přinést do pozemské svatyně a nepotřebujeme dalšího hříšníka, aby krev zvířete vnesl za nás do svatyně. To všechno dělá za nás Ježíš, jehož prostřednictvím můžeme přistoupit před Boha kdykoliv, ať jsme kdekoliv.

Když se dopustíme hříchu a vyznáme ho, Ježíš – pro své zásluhy a svou dokonalou spravedlnost – stojí před Bohem místo nás a zastupuje nás, a to ne s naší spravedlností, ale se svojí vlastní. Zásluhy, které si vírou přivlastňujeme, dosáhl, když žil na zemi jako člověk. Zkrátka – to, co získal svým dokonalým životem a smrtí, používá v náš prospěch. To je v podstatě jediná možnost, jak nás hříšné může Bůh přijmout.

2. K čemu nás Písmo vyzývá a o čem nás ujišťuje? 1 J 2,1.

Přehled dne: Úloha Ježíše jako prostředníka lidí.
Ježíš Kristus nás zastupuje a přimlouvá se za nás.

Pátek 29. srpna

DOPORUČENÉ STUDIUM

„Všech se zmocnila hrůza a zmatek. Kněz chtěl zabít oběť, ale nůž mu vypadl z třesoucí se ruky a beránek utekl. Ve smrti Božího Syna se předobraz setkal se skutečností. Byla přinesena ta největší Oběť. Svatyně svatých byla otevřena. Pro každého je nyní připravena nová cesta života. Hříšné a zarmoucené lidstvo už nemusí čekat na příchod velekněze. Nyní bude sám Spasitel sloužit jako kněz a obhájce v nebesích.“ (TV 486; DA 757)

„Tím, že se roztrhla opona v chrámě, Bůh řekl: Už nemohu zjevovat svoji přítomnost na tomto nejsvětějším místě. Nová a živá cesta, kterou nezastírá žádná opona, je nabízena všem. Kající se hříšník už více nemusí čekat na příchod velekněze.“ (5BC 1109)

Otázky k diskusi:

- 1. Jaké jsou hlavní důvody, pro které Boží sláva opustila pozemský chrám?**
- 2. Jak se stal Ježíš Veleknězem a Prostředníkem?**
- 3. V čem spočívá Ježíšova přímluvná služba?**

Shrnutí

List Židům používá starozákonní službu ve svatyni jako vzor a aplikuje symboly z každodenní i výroční chrámové služby. Všechno to ukazuje na dokonalejší a lepší naději, kterou máme v Ježíši, našem Prostředníku, Obhájci a Veleknězi v nebi.

JEŽÍŠ – NAŠE OBĚŤ A ZÁCHRANA

Základní verš

*„Tak jedinou obětí navždy přivedl k dokonalosti ty, které posvěcuje.“
Žd 10,14*

Ježíš svůj život položil dobrovolně. Stal se největší obětí, aby nás spasil. Jeho oběti se staly všechny další oběti zbytečné.

„Ježíš začal svoji službu hladový, a přece je chlebem života.

Ježíš končil svoji pozemskou službu žíznivý, a přece je živou vodou.

Ježíš byl unavený, a přece je naším odpočínutím.

Ježíš platil daň, a přece je Král.

Ježíš byl obviněn z toho, že má démona, a přece vyháněl demony.

Ježíš plakal, a přece nám stírá slzy.

Ježíše prodali za třicet stříbrných, a přece vykoupil svět.

Ježíše vedli jako beránka, který má být zabit, a přece je dobrým pastýřem.

Ježíš zemřel, a přece svojí smrtí zničil moc smrti.“ (Gregory of Nazianzus, 381 n. l.)

Týden ve zkratce

Jakou úlohu sehraává krev v epištole Židům? Čeho dosáhl Ježíš Kristus svojí smrtí? Proč list Židům vyzdvihuje trvalou platnost Kristovy smrti? Jak se stáváme očištěnými a zbavenými hříchu?

Cíl úkolu:

Prozkoumat úlohu obětní krve v listě Židům.

Uvědomit si, co Kristus svojí smrtí dokončil.

Objasnit, proč list Židům zdůrazňuje význam Ježíšovy oběti.

Definovat, jak nás Ježíšova smrt očišťuje od hříchu.

Neděle 31. srpna

KREV JAKO ZÁKLAD – Žd 10,4

1. Proč, podle tvého názoru, krev zvířat v obětním systému (který přece ustanovil sám Bůh) nemohla „odstranit“ hříchy? Žd 10,4

Řecký výraz pro „krev“ se v listě Židům vyskytuje jedenadvacetkrát, nejčastěji v 9. kapitole. Téma krve začíná v Žd 9,7. Autor se k němu vrací ve verši 18 a potom je ústředním tématem až do konce kapitoly. Kromě toho se v Žd 9,22 objevuje jedinečný výraz – „vylítí krve“.

2. Prečti si verše: Žd 9,7.18-22; 10,29. Co chtějí tyto verše v souvislosti s krví zdůraznit? Proč je krev tak důležitá?

První smlouva, podobně jako i nová smlouva, byla stvrzena krví. Zatímco „krev smlouvy“ v Žd 9 odkazuje na první smlouvu, Žd 10-13 se soustřeďuje na Ježíšovu krev v souvislosti s novou smlouvou.

V Žd 9,7.18.22 se setkáváme se slovem „bez“. Velekněz v první smlouvě nevstupoval do svatyně svatých „bez“ krve. První smlouva nebyla uzavřena „bez“ krve. „Bez vylití krve není odpuštění.“ Krev je, jednoduše řečeno, nezbytná.

Žd 9,7-14.25 dává do protikladu použití krve zvířat a krve Ježíšovy, čímž chce ukázat nedostatečnost starozákonního obětního systému. Žd 9,18-21 zdůrazňuje význam krve při uzavření první smlouvy a posvěcení starozákonního svatostánku. Vyvrcholením tohoto tématu je verš Žd 9,22, kde je vyjádřen základní princip: Hřích může být odpuštěn jen prostřednictvím prolité krve, a to krve Ježíše Krista. Jedině ta může očistit od hříchů s konečnou platností.

3. Proč nám bez prolití krve nemohou být odpuštěny hříchy? Čí krve? Žd 9,22; viz také Lv 17,11.

Přehled dne: Úloha krve ve smlouvě.

Krev zvířat ve Starém zákoně byla symbolem Ježíšovy krve.

Jen Kristovou krví mohou být lidé zachráněni.

OVOCE KRISTOVY PROLITÉ KRVE – Žd 9,12

Při zmínce o krvi se nám v mysli většinou vynoří negativní obrazy: násilí, smrt, války... V listě Židům však krev znamená něco pozitivního.

1. Co Ježíš získal, když prolil svoji krev?

- Žd 9,12 _____
- Žd 9,14 _____
- Žd 9,22 _____
- Žd 13,12 _____

2. Shrň uvedené verše a vyjádři podstatu toho, čeho bylo díky Kristově krvi dosaženo. Co to znamená pro nás osobně?

„Kristova krev dává život a naději, protože v plnosti zrealizovala věčný Boží záměr vytrhnout člověka z dilematu hříchu... Žádná jiná novozákonní kniha nezdůrazňuje Golgotu tak, jako list Židům. Její poselství o rozhodující platnosti a dostatečnosti Kristovy krve vysvětluje na základě staré smlouvy tak neobyčejnými a protikladnými výrazy, že každý věřící člověk může opravdu získat plnou důvěru.“ (William Johnsson)

3. Přečti si Žd 10,29. Jak bys tento verš vysvětlil v kontextu naděje, jak ji představuje list Židům?

Ježíšova krev očišťuje. Očišťuje hříšníka a svatyni, přináší spasení. Když to všechno může udělat pro ty, kteří jeho krev přijímají, potom ti, kdo ji odmítají, musí nést následky – odsouzení. Ježíš nechce, abychom se odvrátili od něho – zdroje věčného života. List Židům není ničím jiným, jen napomenutím: Zůstaň věrným!!

Přehled dne: Kristovou krví získáváme vykoupení, očištění svědomí, odpuštění i posvěcení.

Kristus nabízí jedinou možnou cestu zbavení se hříchu.

Úterý 2. září

KRISTOVA OBĚŤ – Žd 10,12

Zatímco v Žd 9 převládá termín „krev“, v Žd 10 se autor zaměřuje na výrazy „oběť“ a „dar“. První část desáté kapitoly ukazuje na nedostatečnost starozákonních obětí. Od 10. verše dává pisatel do protikladu trvalou platnost Ježíšovy oběti a službu v pozemském svatostánku (v. 10-18).

Kristus přinesl oběť „jednou provždy“. Tuto oběť nemusí přinášet vždy znovu a znovu, jak to dělal kněz ve starozákonním obětním systému.

1. Co si myslíš, proč list Židům zdůrazňuje skutečnost, že Kristus musel zemřít jen jednou? Jakou myšlenku chce autor zvýraznit, když poukazuje na jedinečnost této oběti? Žd 10,18.

Ježíš přinesl sám sebe jako oběť jednou provždy. To znamená, že vzal na sebe trest, který jsme si zasloužili za naše hříchy my. Byl obětován za nás. Hřích přináší smrt. Ale on z lásky k nám podstoupil smrt místo nás. Nesl trest, který jsme měli nést my. To je podstata jeho oběti.

I když je napsáno, že byl „obětován“ (Žd 9,28), další verše to vnímají jako jeho iniciativu: „...on přinesl sebe sama jako neposkvrněnou oběť Bohu...“ (Žd 9,14; viz 10,12) Tyto texty chtějí vyjádřit, že Ježíš dobrovolně snášel ponížení, utrpení i smrt.

Hlavní je, že jeho oběť je dostatečná pro všechny. Přinesl ji jednou provždy. Díky ní mohou být lidé posvěceni a okusit odpuštění.

2. Je spravedlivé, že nevinný Ježíš trpěl a zemřel za naše viny? Často se stává, že se dožadujeme spravedlnosti. Kdybychom i v tomto případě usilovali o spravedlnost a chtěli dostat to, co si zasloužíme, jak by to s námi dopadlo?

Přehled dne: Ježíšova oběť byla přinesena jen jednou.
Jediná, jedinečná a dostatečná.

OČIŠTĚNÍ – žd 1,3

Bible používá různé obrazy pro popsání díla záchrany, například „ospravedlnění“, „spasení“, „smíření“, „vykoupení“, „být v Kristu“. Další výraz, který používá ve stejném smyslu, je „očistění“. S ním se setkáváme zejména v listě Židům.

1. Vyhledej si verše: Žd 9,13.14.22.23. Jakým způsobem vyjadřují nejen myšlenku poskvrnění, ale také očistění? Co je poskvrněno? Co je třeba očistit?

Výraz ospravedlnění připomíná soudní proces, na kterém je někdo vyhlášen za ospravedlněného. Vykoupení je obraz, znázorňující skutečnost, že někdo je „koupěn zpět“. Opuštění naznačuje vymazání dluhu. Při zmínce o očistění myslíme na odstranění špíny a nečistoty.

Poprvé se s pojmem „očistit“ setkáváme hned v úvodu epištoly Židům. Po představení Ježíše jako Stvořitele se ihned ukazuje na očistění od hříchů. Tím je určen ráz celého dopisu. Ježíš „dokonal očistění od hříchů“.

„Svým smířením Kristus dosáhl očistění od hříchu všeobecně – dílo, které se mohlo uskutečnit díky oběti na kříži a které bude dokončeno očistěním celého vesmíru od hříchu – i očistěním jednotlivce od hříchu. Očistění jednotlivce od hříchu, které také umožnil kříž, ještě stále probíhá a nebude ukončeno, pokud nebude zachráněna poslední duše.“ (7BC 397)

„Člověk není od znečištění vykoupen ani mu jeho špína není odpuštěna, smířena a nemůže být ospravedlněna. Jestliže je člověk špinavý, musí se umýt – špína anebo znečištění musí být odstraněno. Autor listu Židům dokazuje, že prostředek, který očisťuje, je krev, pouze krev Ježíše Krista, který je zprostředkovatelem očistění »par excellence«.“ (William Johnsson)

2. Žd 9,13.14 říká, že Kristovou krví může být očistěno dokonce i naše svědomí. Co to podle tebe znamená?

3. Jak nám může poznání, že Kristus nesl trest za všechny naše hříchy a že nyní můžeme stát před Bohem jako nevinní, pomoci „očistit“ nás od „mrtvých skutků“?

Přehled dne: Jen Ježíšova krev očisťuje od hříchu.
Očistění svědomí, očistění od mrtvých skutků.

JEŽÍŠ – VŮDCE A DOKONAVATEL – Žd 12,1

Všimni si, že tento verš následuje právě po známé jedenácté kapitole, popisující Boží věrné následovníky, kteří žili vírou. Dvanáctá kapitola začíná odkazem na tyto lidi, kteří jsou čtenářům představeni jako vzor, který mají následovat.

1. V Žd 12,1 přirovnává pisatel život křesťana k „vytrvalostnímu běhu“. Jak chápeš význam tohoto pojmu v souvislosti s životem víry?

I když autor svým čtenářům nejprve dává za příklad různé biblické osobnosti, nakonec vyzdvihuje Ježíše, kterého nazývá „vůdcem a dokonavatelem naší víry“ (PBK). Slovo „vůdce“ můžeme také přeložit jako „autor“, „zakladatel“ anebo „průkopník“; slovo „dokonavatel“ zase znamená také „završovatel“. Tím nám chce říci, že všechno, co potřebujeme pro spasení – víru, důvěru, jistotu a osobní svatost – pochází od Ježíše. On začal proces našeho spasení a on ho i dokoná. Všechno je v jeho rukou. Dílo, které vykonal pro nás, dokončí i v nás. Ježíš je naše spasení. V něm bylo dokonáno naše vykoupení. Z naší strany je zapotřebí upnout se ve víře na Ježíše – žít vírou a v jeho síle vytrvat.

A přece, jak je to zřejmé z kontextu této statě a z poselství celého listu Židům, Ježíš může působit v nás jen pod podmínkou, že mu to dovolíme. Vyžaduje od nás spolupráci, podřízení se, ochotu žít vírou, zůstat pevnými a neoblomnými, a to i uprostřed těžkých zkoušek a utrpení.

2. Prečti si pozorně Žd 12,2-4. Co zde říká autor svým čtenářům? Na který aspekt života Ježíše Krista se soustřeďuje a co tím chce autor zdůraznit?

Přehled dne: Příklad svědků víry.

Příklad Ježíše Krista a jeho vliv na naši víru.

DOPORUČENÉ STUDIUM

„Náš Spasitel je ve svatyni... Je naším Veleknězem, který se za nás přimlouvá, který za nás přinesl oběť smíření a který prosí za nás pro svoji krev. Rodiče by měli svým dětem představovat Spasitele tak, aby jim do mysli vštěpovali plán spasení... Dětem a mladým lidem bychom měli neustále připomínat, že jedinečný Boží Syn proto, aby učinil zadost spravedlnosti a obhájil čest Božího zákona, dal svůj život za naše provinění... Kristus trpěl, aby prostřednictvím víry v něj mohly být naše hříchy odpuštěny. Stal se zástupcem člověka a ručitelem; vzal na sebe trest, i když si ho vůbec nezasloužil, abychom my, kteří jsme si ho zasloužili, mohli být svobodní a opět věrní Bohu... On je naší jedinou nadějí spasení... Když člověk v srdci činí pokání, přijímá Krista a jeho oběť smíření. Uvědomuje si, že Bůh se s ním smířil.“ (Ellen G. White, Fundamentals of Christian Education 369)

Diskusní otázky:

1. V listě Židům čteme o tom, že jsme očištěni od hříchu. Jak tuto zkušenost prožíváme ve svém životě? Bůh to nedělá bez naší spolupráce. Co musíme jako křesťané udělat, aby tento proces začal probíhat?
2. Prečti si Žd 12,4. Co píše apoštol o boji proti hříchu? Co nám jeho slova naznačují o vnitřním zápase, který při tomto boji probíhá?

Shrnutí

„Kdyby naší největší potřebou bylo poznání, Bůh by nám poslal vychovatele a učitele. Kdyby naší největší potřebou byla technika, Bůh by nám poslal vědce. Kdyby naší největší potřebou byly peníze, Bůh by nám poslal ekonoma. Kdyby naší největší potřebou byl smích, Bůh by nám poslal komika. Naší největší potřebou však bylo odpuštění, proto nám Bůh poslal Spasitele.“ (Autor neznámý)

Tím, že list Židům zdůrazňuje trvalou platnost Ježíšovy oběti, představuje úžasný obraz o tom, co pro nás náš Spasitel udělal.

Týden od 7. září do 13. září 2003

JEŽÍŠ – NAŠE JISTOTA

Základní verš

„Přistupujme před Boha s opravdovým srdcem a v plné jistotě víry, se srdcem očištěným od zlého svědomí a s tělem obmytým čistou vodou. Držme se neotřesitelné naděje, kterou vyznáváme, protože ten, kdo nám dal zaslíbení, je věrný.“ Žd 10,22.23

Adresáti epístoly Židům potřebovali mít jistotu a získat pevné přesvědčení. Tento list ukazuje, kde tuto jistotu hledat.

Většina lidí touží mít ve svém životě určitou míru jistoty. Kdo by nastoupil do letadla, kdyby neměl jistotu, že technický stav letadla je dobrý a pilot umí létat? Kdo by šel k lékaři, kdyby nebyl přesvědčen o jeho způsobilosti v oblasti medicíny? Kdo by nastoupil do zaměstnání, kdyby neměl jistotu, že vyhlédnutý podnik bude prosperovat? Každý z nás svým způsobem touží a potřebuje mít i v těch nejběžnějších každodenních záležitostech života určitou míru jistoty.

Oč více potřebujeme mít jistotu, jestliže jde o nejdůležitější oblast našeho života – náš vztah k Bohu, jenž nám přislíbil věčný život ve společnosti s ním.

Týden ve zkratce

Jakými různými způsoby představuje list Židům téma jistoty? Jaká je souvislost mezi vírou a jistotou? Jaké podmínky musí být splněny, aby člověk mohl mít jistotu? Jak udržet správnou rovnováhu mezi našimi domněnkami a jistotou?

Cíl úkolu:

Ukázat, jak je v listě Židům představena jistota.
Definovat, jak je víra propojena s jistotou a podmínky, které to určují.
Prozkoumat dělící čáru mezi jistotou a domněnkou.

POSLÁNÍ KRISTOVÝCH NÁSLEDVNÍKŮ – Žd 10,14

List Židům společně s ostatními novozákonními spisy chce vnést jistotu do našeho vztahu s Bohem. Podobně jako v ostatních epištolách i v listě Židům je téma jistoty jedním z důležitých témat. Všichni jsme hříšníci. Denně musíme čelit svým slabým stránkám, nedostatkům a chybám. Kdybychom neměli jistotu, že nás Bůh přijímá a chce nás spasit, kdo by se časem nevzdal víry úplně?

1. Jak nás každý z uvedených veršů ujišťuje o spasení v Kristu?

- Žd 6,18 _____
- Žd 9,15 _____
- Žd 9,28 _____
- Žd 10,14 _____

2. Zamysli se nad výrazem „účast na Kristu“ (3,14). Co to znamená? Jak by měla tato zkušenost změnit náš život? Jakou podmínku musíme splnit, aby se tato dobrá zpráva stala skutečností? Žd 3,14

Protože Ježíš „dokonal očistění od hříchů“ (Žd 1,3) a „získal věčné vykoupení“ (9,12) pro nás, Bůh nás může přijmout, i když jsme hříšníci. Potom máme jistotu spasení, ne na základě nějakých svých zásluh, ale na základě toho, co Bůh učinil v Kristu, Božím Synu, našem Králi, našem bratru, naší oběti a našem Veleknězi. Naše jistota spočívá v něm, ne v nás.

„Křesťané jsou svatí, dokonalí, posvěcení, očistění a umytí. Všechny tyto výrazy jsou spojeny se svatyní a službou v ní. Už nyní jsou Božím lidem. Už nyní jsou čistí, už nyní mohou přicházet k Bohu, už nyní je jejich svědomí čisté, už nyní je Ježíš jejich nebeským Veleknězem.“ (William Johnsson)

3. Proč je v křesťanském životě jistota spasení tak důležitá? Jak zabránit tomu, aby se tato jistota nestala jen předpokladem?

Přehled dne: Z čeho pramení jistota křesťanů.
Důležitost jistoty v křesťanském životě.

Pondělí 8. září

NAŠE JISTOTA PRO DNEŠEK – Žd 7,25

Včera jsme přemýšleli o zaslíbeních, která dostali ti, kteří patří Kristu. Ve většině těchto zaslíbení používá původní text slovesné tvary, které se vztahují k minulosti. A co verše, které nám přibližují Kristovu službu za nás? Jaký vliv v nás zanechávají?

1. Co činí Ježíš pro svoje děti už dnes?

Žd 2,18 _____

Žd 4,15 _____

Žd 7,25 _____

Texty, které hovoří o tom, co bylo uděláno v minulosti, se zabývají různými aspekty našeho spasení. Dnešní verše naopak obsahují některé praktické aspekty současného života, který je úplně stejně závislý na Ježíšově velekněžské službě.

Ježíš je naším Obhájcem. Soucítí s námi a laskavě s námi zachází. Trpěl v těle podobně jako trpíme v těle my. V našem tělesném utrpení proto soucítí s námi jako člověk s člověkem. A přece nikdy nepodlehli hříchu. Proto i nám nabízí sílu zvítězit nad hříchem. Jako křesťané tedy nikdy nemáme pro hřích výmluvu.

Víme, že Bůh nás miluje a že Kristus i nyní pracuje v našem zájmu. Přece si však musíme dávat pozor, abychom tomu rozuměli správně. Skutečnost, že je Ježíš naším Veleknězem v nebi, neznamena, že budeme mít jenom krásný a bezproblémový život.

Poznání, že Ježíš nejen zemřel a nesl trest za naše hříchy, ale že nyní slouží v nebi v našem zájmu a zastupuje nás před Otcem – ne na základě našich zásluh, ale své dokonalé spravedlnosti – je zdrojem naší jistoty, naší naděje a našeho pokoje. Mluvme proto o této jistotě více.

2. Pozorně si přečti Žd 12,6-11. Co chce v těchto verších sdělit autor svým čtenářům? Jaké důvody uvádí pro to, co je v životě potkává? Jak mají reagovat? Jakou s tím máš zkušenost?

Přehled dne: Současná Ježíšova služba ve svatyni.
Vliv jeho služby na náš život dnes.
Boží výchova a její účel.

DALŠÍ ZASLÍBENÍ – Žd 4,16

1. List Židům obsahuje množství zaslíbení a veršů o naději. U každého z uvedených veršů napiš, co znamená pro tebe osobně a jaký vliv má tato naděje na tvoji víru. (Například u prvního verše si odpověz na otázku: Jak jsem okusil tento slíbený odpočinek?)

Žd 4,16 _____

Žd 8,10-12 _____

Žd 10,22 _____

Žd 13,5.6 _____

Dobře si povšimni verše Žd 10,22, který mluví o „plné jistotě víry“. Řecký výraz přeložený jako „plná jistota“ znamená také „být si absolutně jistý“, „být úplně přesvědčený“. Řečeno jinými slovy: věřit „bez zaváhání“. Apoštol říká, že bychom se měli přibližovat k Bohu v plné jistotě víry, být úplně přesvědčeni, že zaslíbení, které nám dal, se naplní. Proč máme mít tuto „plnou jistotu“? Na tuto otázku nám pomohou odpovědět tři předchozí verše: Svojí smrtí se Ježíš stal naším Veleknězem, který nám posvětil „novou a živou cestu“ k Bohu.

2. Všimni si, jak to autor – i když zdůrazňuje „plnou jistotu“, kterou máme mít – vyvažuje něčím, co nás má uchránit od falešných domněnek. Co je to? Žd 10,23.

Přehled dne: Zaslíbení – výzvy k důvěře.
Co učinil Bůh proto, abychom mohli věřit jeho zaslíbením.

Středa 10. září

POJMY O DŮVĚŘE A JISTOTĚ – Žd 10,35

List Židům vyjadřuje myšlenku jistoty několika řeckými slovy, jejichž význam má rozličné odstíny: „plerophoria“ – plná jistota, přesvědčení; „parresia“ – smělost, důvěra, jistota; „hypostasis“ – důvěra, jistota, přesvědčení; „tharre“ – míti odvahu, konati směle; „asphales“ – bezpečný, jistý.

1. Jaké poselství obsahují následující verše, ve kterých nacházíme podstatné jméno „jistota“ anebo „důvěra“? (V některých překladech může být použito synonymum – jiné slovo se stejným významem.)

Žd 10,35 _____

Žd 10,19 _____

Žd 6,11 _____

Žd 10,22 _____

Tyto verše můžeme rozdělit do čtyř kategorií.

- První skupina veršů zdůrazňuje skutečnost, že k Bohu můžeme přicházet se smělou důvěrou. Máme přístup k trůnu milosti v nebeské svatyni. Jsme očištěni a umytí. Překážky jsou odstraněny. Náš život není naplněn strachem, ale důvěrou.
- Druhá skupina veršů dává do souvislosti jistotu a naději. Můžeme říci, že jde o výzvu zůstat věrnými a vytrvat až do zaslíbeného konce.
- Třetí skupina veršů spojuje jistotu s vírou. Vírou získáváme jistotu v tom, co Kristus pro nás učinil a co ještě učiní, i když jde o věci neviditelné. Víra je nepostradatelný prvek naší naděje, důvěry a jistoty.
- Poslední skupina obsahuje výzvu: setrvat v pevné důvěře a neztratit jistotu.

2. Podle listu Židům máme mít naději, důvěru a jistotu. Co z toho, s čím se jako věřící denně setkáváme, podryvá tyto hodnoty? Jak čelit těmto problémům?

Přehled dne: Víra i jistota jsou vždy spojeny s Bohem.

Odměna víry.

Co oslabuje naši jistotu.

VÍRA A JISTOTA

Slovo „víra“ se v listě Židům vyskytuje v různých formách a vytváří tematické bloky. Poprvé se s tímto slovem setkáváme v Žd 2,17, kde je Ježíš nazván „věrným“ veleknězem. Následující dvě kapitoly jsou na víru zaměřeny. Další blok slova „víra“ nacházíme v Žd 6. Ale nejčastější výskyt je na konci 10. kapitoly a v 11. kapitole, která vyjmenovává známé hrdiny víry. Tato kapitola je snad nejjasnějším a nejsystematičtějším výkladem víry.

1. Přečti si Žd 11,1-10. Jakou myšlenku tyto verše zdůrazňují?

List Židům spojuje víru a jistotu. Spaseni jsme vírou, ne pro skutky. Pokud se přidržujeme našeho Pána vírou, máme jistotu spasení, kterou získáváme právě vírou.

Je zajímavé, že Žd 4 obsahuje výzvu: rozhodnout se a věřit. Tato epištola však není určena nekřesťanům, ale křesťanům. Víra – to je něco praktického. Na jedné straně nám dává naději a jistotu; na straně druhé se musí zrcadlit v našem každodenním životě.

V Žd 10,35 autor vyzývá čtenáře, aby neztráceli svoji odvahu a jistotu. Jak to měli udělat? Tím, že vytrvají ve víře. Na těch, kteří vytrvají, se naplní zaslíbení (v. 36) – druhý příchod Ježíše (v. 37) a konečné spasení (v. 38.39).

2. Přečti si Žd 3,15-19. Zdá se, jakoby v tomto případě byly neposlušnost a nevěra téměř zaměnitelnými pojmy. Jak souvisí nevěra s neposlušností? Jaké poselství nacházíme v těchto verších pro nás, kteří o sobě tvrdíme, že jsme následovníky Ježíše Krista?

Přehled dne: Víra vede k jistotě.
 Víra nás vede k činům, které ji podporují.
 Víra a poslušnost – nevěra a neposlušnost.

Pátek 12. září

DOPORUČENÉ STUDIUM

„Oběť Ježíše Krista ujišťuje křesťany o dvou významných skutečnostech:

- a) Tento čin byl vykonán, aby se vyřešil problém hříchu. Lidé se už nemusí namáhat a usilovat, nemusí se trápit hladem a žízní, nemusí se týrat a přemáhat v horečnaté, zoufalé, ale přitom marné snaze získat očistění od svých hříchů. Jedinou obětí Bůh jednou provždy definitivně skoncoval s hříchem. Nic, co bychom mohli udělat my, nemůže k tomu něco přidat anebo z toho něco ubrat. Golgota nám poskytuje plnou jistotu, že naše hříchy jsou vymazány.
- b) Golgota nás ujišťuje, že máme volný přístup do Boží přítomnosti. Bez ohledu na to, kým jsme, patříme Kristu. Brány chrámu jsou otevřeny dokořán. Každý, kdo věří, může vejít – ne strachy se krčit, ale vejít směle.“ (William Johnsson)
„Jistotu máme ve Spasiteli, který přišel – Spasiteli, který byl ukřižován, vstal z mrtvých... a prohlásil: »Já jsem vzkříšení a život.« Poznáním Ježíše a jeho lásky sestupuje Boží království mezi nás... Poslové Boží nás obdarovali tou nejbohatší hostinou – Kristovou spravedlností, ospravedlněním z víry, nesmírně velkými a nádhernými Božími zaslíbeními v jeho slově, volným přístupem k Otci prostřednictvím Ježíše Krista, útěchou Ducha svatého a jistotou věčného života v Božím království; jistotou, která má dobré a pevné základy. Ptáme se: Co mohl Bůh v přípravě na velkou večeři, nebeskou hostinu, pro nás udělat, a neudělal?“ (E. G. Whiteová v RaH, 17. 1. 1899)

Diskusní otázky:

1. Proč mají někteří věřící lidé problém s jistotou spasení? Proč je důvěra v dílo, které Kristus pro nás vykonal, jedinou věcí, na které může spočívat naše naděje spasení?
2. Co nám konkrétně radí autor listu Židům, když nás vyzývá, abychom si uchovali jistotu? Jaké nám dává vzory?

Shrnutí

Jistota a víra navzájem souvisí. Vírou si přisvojujeme, co Kristus pro nás dosáhl a nacházíme v tom zaslíbení. Tato jistota nám pomáhá k vyšší kvalitě života – života v naději. Dává našemu životu cíl, který sahá až za náš nynější život.

JEŽÍŠ A KŘESŤANSKÝ ŽIVOT

Základní verš

„Proto i my, obklopeni takovým zástupem svědků, odhodme všecku přítěž i hříchy, který se nás tak snadno přichytí, a vytrvejme v běhu, jak je nám uloženo.“ Žd 12,1

I když se list Židům zabývá nebeskými věcmi, dotýká se i některých velmi pozemských záležitostí.

Když byla královna Viktorie dítětem, neuvědomovala si, že jako královského potomka ji čeká trůn. Vychovatelé ve snaze připravit děvčátko na její budoucí úlohu ji chtěli správně motivovat. Viktorie však nebrala své studium vážně. Nakonec se jí učitelé rozhodli říci, že se jednoho dne stane anglickou královnou. Když to Viktorie slyšela, klidně opověděla: „Tak dobře, budu se snažit.“ Uvědomění si vysokého povolání vedlo k tomu, že začala cítit zodpovědnost. V důsledku toho se její chování úplně změnilo.

Ježíš za nás přinesl tu největší možnou oběť. Slouží jako náš Velekněz v nebeské svatyni. Máme zaslíbení věčného života v nebi. Jestliže nás tyto nádherné pravdy nemotivují žít životem hodným našeho vysokého povolání, co potom zbývá?

Týden ve zkratce

V jakém smyslu jsme na této zemi „cizinci a poutníky“? Jak ukazuje list Židům na nebezpečí odpadnutí? Jaký vztah existuje mezi křesťany a společností, ve které žijí? Jak se uchránit před rozšířenými a všeobecně tolerovanými hříchy a pokušeními?

Cíl úkolu:

Definovat, co znamená být cizincem a poutníkem na zemi.

Uvědomit si nebezpečí odpadnutí a zjistit, jaký vztah bychom měli mít ke společnosti.

Učit se, jak se chránit před hříchem a pokušením, které nás denně obklopuje.

Neděle 14. září

CIZINCI A POUTNÍCI – Žd 11,13

1. Co to znamená, že jsme na zemi „cizinci a poutníky“? Viz také Jb 8,9; Jk 4,14

Poutníci jsou ti, kteří opouštějí své domovy, nezřídka i svoji vlast, a vydávají se navštívit posvátná místa. Proto se na určitý čas, ale někdy i natrvalo, vzdávají svých obvyklých činností, svých rodin a přátel. Jejich poutní cesta má jasný smysl a cíl. Často je to očistění od hříchů. Aby svého cíle dosáhli, ochotně snášejí různá příkoří.

Naše vžitá představa putování v sobě skrývá i prvek spasení ze skutků. To však není záměrem poselství listu Židům. Autor má zřejmě na mysli jiný druh poutníků a putování. Tito poutníci nehledají spasení; spasení našlo je, a to v osobě Ježíše Krista, který byl „obětován, aby na sebe vzal hříchy mnohých“ (Žd 9,28), který jim „získal věčné vykoupení“ (9,12) a který se nyní místo nich „postavil před Boží tvář“ (Žd 9,24). Na pouť se nevydali proto, aby našli spasení, protože oni ho už mají. Právě naopak. Protože mají toto velké spasení, následují toho, který je spasil, ať je povede kamkoliv.

2. Jak nám vysvětlují následující verše způsob, jakým „poutníci“ přijímají spasení? Žd 9,12.24-26.28.

Přehled dne: Postavení „cizinců a poutníků“ při následování Pána Ježíše.
Poutníky přesto, že spasení nás už našlo.

KŘESŤANÉ A JEJICH PÁN – Žd 12,25

1. Které závažné varování je obsaženo v následujících verších? Žd 10,26-29

Ve třech větších blocích veršů (Žd 6,4-6; 10,26-31; 12,15-17.25-29) se apoštol dotýká víceméně stejného problému. Trápí se tím, že někteří členové odpadli a nečinili pokání. William Johnsson připomíná, že každý z těchto tří bloků veršů obsahuje pět společných prvků: (1) přednostní práva, (2) provinění, (3) následek, (4) očekávání soudu a (5) důvody pro Boží odmítnutí. Zdá se, že autor listu Židům „má na mysli úmyslné, ne postupné anebo mimovolné odpadnutí od evangelia. Všechny tři části končí vážnými výstrahami – nejtvrďšími v celém Novém zákoně... Apoštol popisuje svévolné odmítnutí – zjevný odpor vůči Ježíši jako Pánu. To vůbec není náznak hříchu ze »zapomnění se« anebo nějaké »slabé chvíle«... Protože list Židům vyvyšuje kříž takovými jasnými slovy a důrazně hovoří o jeho mimořádné ceně, proto muselo jít o úmyslné odpadnutí.“ (William Johnsson)

2. Jak rozumíš prohlášení ve verších Žd 6,4-6?

Zdá se, že nám chtějí připomenout, že jestliže se člověk, který jednou poznal moc a majestát Božího spasení, odvrátí, už nikdy nebude mít možnost spasení. Jak to vysvětlit v souvislosti například s L 15,11-32 anebo s ostatními místy v Bibli, kde Pán volá odpadlíky k pokání?

Asi bychom to měli chápat v tom smyslu, že není možné, aby činili pokání, pokud jasně a otevřeně odmítají Krista. Toto chápání je ve shodě s ostatními texty Písma, kde se setkáváme s tím, že Bůh vyzývá ty, kteří odpadli, aby se k němu vrátili. Pokud ho přestanou zavrňovat, je ochotný odpustit jim a očistit je.

3. Jak bys povzbudil člověka, který se trápí kvůli tomu, že někdo z jeho blízkých odešel od Pána?

Přehled dne: Nebezpečí odpadnutí.
Existuje cesta zpět?

Úterý 16. září

KŘESŤANÉ A SPOLEČNOST – Žd 12,14

I když se list Židům v převážné míře soustřeďuje na Krista a jeho dílo v nebeské svatyni, naši pozornost zaměřuje i na člověka. Musí. Vždyť jestliže Kristus zemřel za nás a slouží v nebi za nás, nemělo by to nějakým způsobem už nyní ovlivnit náš život?

Jistota, naděje, zaslíbení, které jsme obdrželi prostřednictvím smrti Ježíše Krista a jeho velekněžské služby, musí mít nezbytně vliv na to, jak žijeme, jak vycházíme s druhými a jak se chováme k těm, se kterými denně přicházíme do styku. I když se list Židům zabývá hluboce teologickými, doslova nebeskými věcmi, dotýká se také osobních věcí, soukromí, povahy a života těch, kdo žijí životem víry, jak ho popisuje Žd 11. Tato kapitola totiž dokazuje, jak velký vliv má víra na chování a jednání člověka.

1. Vyhledej si Žd 13,1-3.17. Co nám v těchto verších apoštol radí? O jakých vztazích tady píše?

Všimni si paralely mezi Žd 12,14 a některými Ježíšovými slovy z Kázání na hoře. Podle Mt 5,9 se křesťané vyhýbají nejen sporům, soupeření a bojům, ale také se aktivně zasazují o šíření pokoje. Slouží své společnosti a podílejí se na jejím pokroku. Jinými slovy – máme se zapojovat. I když jsme cizinci, i když jsme poutníci, jsme stále „cizinci a poutníky“ tady na zemi a pokud jsme zde, pokud jsme na cestě, máme za sebou zanechávat stopy, máme dovolit, aby naše světlo svítilo do našeho okolí.

A navíc, apoštol se zmiňuje o pohostinnosti, která se neomezuje jen na členy církve. Křesťané se starají o lidi, kteří jsou na okraji společnosti – vyvrhele, vězně a výtržníky. Starat se o tyto skupiny znamená do jisté míry se k nim přiblížit podobně, jak to činil Ježíš, když žil na zemi.

2. O jakých obětech píše autor v Žd 13,16?

Přehled dne: Vztah a postoj křesťana ke společnosti.
Principy, kterými se řídíme, vycházejí z Božího slova.
Bez obětí to nejde.

KŘESŤANSKÉ SPOLEČENSTVÍ – Žd 10,25

Žd 10,19-25 upozorňuje, že by se mělo to, co se děje v nebi, odrazit v dění na zemi. Tyto verše představují určitý řetěz myšlenek.

Verše 19-21 kladou důraz na Ježíše v nebi; na jeho dílo, díky kterému máme „přístup“ k Otci.

Verše 22.23 ukazují, že v důsledku toho, co Kristus učinil, naše nitro a naše srdce se může změnit, protože v Ježíši máme jistotu a naději, ovšem s podmínkou, že se ho budeme pevně držet.

A konečně – díky Ježíši žijeme jiným životem. (v. 24.25) Je to život služby druhým, sdílení se s tím, co jsme sami získali v Kristu.

Autor tak přechází od Krista na nebi ke křesťanskému společenství na zemi.

1. Co praktického autor radí křesťanům pro jejich vztahy v církvi a společnosti?

Žd 12,15 _____

Žd 13,1-3 _____

Žd 13,7.17 _____

Žd 13,9 _____

Žd 13,18 _____

Křesťanský církevní sbor je podobný rodině. Už v počátcích novozákonní doby se křesťané vzájemně nazývali bratry a sestrami. Společně tvořili Boží domácnost, Boží rodinu. V rodině je úplně přirozené navzájem se o sebe zajímat, starat, povzbuzovat se, někdy si dokonce něco prodiskutovat, aby její členové mohli růst a spět k větší zralosti.

Nikdo nemůže být křesťanem v izolaci. Výjimkou jsou jen případy, kdy je k tomu člověk donucen těžkými okolnostmi, například pronásledováním. Navzájem se potřebujeme. Ježíš ustanovil svoji církev, do které máme patřit, kde si máme najít přátele, rozvíjet své dary a společně se setkávat s Pánem.

2. Proč ve sboru jeden druhého potřebujeme? Proč Bible zdůrazňuje myšlenku křesťanského společenství? Jak ti pomáhá v životě přátelství?

Přehled dne: Význam křesťanského společenství.

Vztahy a úlohy uvnitř křesťanského společenství.

Čtvrtek 18. září

SEX A PENÍZE – Žd 13,4

1. Kterých dvou skutečností se týká výše uvedený verš?

Ve čtvrtém verši apoštol zdůrazňuje význam a posvěcení manželského svazku a varuje před zneužíváním sexuality. „Když manželé respektují Boží principy, manželství se jim může stát požehnáním. Je zárukou čistoty a štěstí lidského rodu, naplňuje společenské potřeby člověka a podporuje rozvoj jeho tělesných, duševních a rozumových schopností.“ (AH 25) Smilníci a cizoložníci představují dvě rozdílné skupiny. V případě cizoložníků jde o manželské partnery, kteří udržují sexuální vztah s někým mimo manželství. Smilníci v tomto případě představují svobodné jednotlivce, kteří mají sexuální poměr s druhým člověkem.

2. Před čím autor varuje ve verši 5 a které ujištění připomíná? Žd 13,5

Peníze, ale zejména láska k penězům, umí s lidmi udělat nemožné. Jestliže nejsme na stráž, i my křesťané můžeme být strženi tím, co Ježíš nazývá „vábivostí majetku“. (Mk 4,19)

Jeden člověk, který vedl se svým bratrem spor o dědictví, požádal Ježíše, aby zasáhl. „Mějte se na pozoru před každou chamtivostí, neboť i když člověk má nadbytek, není jeho život zajištěn tím, co má.“ (L 12,15) Uděláme dobře, když si tato slova vezmeme k srdci, zejména když máme sklon měřit hodnotu anebo kvalitu svého života majetkem, který vlastníme anebo i nevlastníme.

3. Co pro tebe znamená skutečnost, že Bůh slíbil: „Nenechám tě klesnout a neopustím tě“? Dt 31,6.8

Přehled dne: Vztahy v manželství a mimo něj.
Vztah k penězům a Božím zaslíbením.

DOPORUČENÉ STUDIUM

Jeden muž z armády Alexandra Velikého, který se také jmenoval Alexandr, byl obžalován ze zbabělosti. Byl přiveden před vojevůdce Alexandra, který se ho zeptal na jeho jméno. Vojín úplně potichu odpověděl: „Alexandr.“ „Neslyším,“ prohlásil vládce. A tak muž trochu hlasitěji zopakoval: „Alexandr.“ Protože však vládce ani nyní neslyšel, muž musel odpovědět ještě jednou. Po jeho odpovědi Alexandr Veliký prohlásil: „Buď změníš svoje jméno, anebo změníš svoje chování.“

„Všichni, kteří už zde na zemi mají účast na jeho spasení a kteří doufají, že budou mít podíl na slávě budoucího království, se musí držet Krista. Každý si musí uvědomit, že nese zodpovědnost za sebe a za vliv, kterým působí na druhé. Jestliže setrvají ve svém křesťanském putování, Ježíš v nich bude nadějí slávy a oni ho budou s radostí oslavovat... Věc jejich Mistra jim bude blízká a drahá. Jejich snahou bude rozvíjet jeho dílo a svým svatým životem mu dělat čest. Anděl pravil: »Každou hřivnu bude Bůh požadovat i s úroky.« Každý křesťan musí znásobit svoji sílu a všechny své schopnosti používat pro Boží věc.“ (1T 179)

Diskusní otázky:

1. List Židům se zabývá těžkými teologickými otázkami – od Ježíšova vtělení až po jeho nebeskou službu za nás – ale má i svoji praktickou stránku. Jinými slovy, teologie se nevznáší někde ve vzduchoprázdnu. Měla by ovlivňovat náš životní styl. Diskutujte o tom, proč je tomu tak.
2. Prostuduj si Žd 12,14. Co tento verš znamená? Jak mu rozumíš v souvislosti s ospravedlněním z víry?
3. I když spasení budeme jako jednotlivci, jakou úlohu a zodpovědnost má společenství, pokud jde o duchovní zdraví jeho členů?

Shrnutí

Tato země není naším konečným domovem, je to místo, kde nyní jsme a kde nyní žijeme. Bůh očekává, že zde budeme žít podle vznešeného povolání, které máme v Kristu Ježíši.

Týden od 21. září do 27. září 2003

JEŽÍŠ A NAŠE BUDOUCNOST

Základní verš

„Vždyť zde nemáme trvalý domov, nýbrž vyhlížíme město, které přijde.“ Žd 13,14

I když se křesťané těší z přednosti být tady a nyní Božím lidem, jejich konečná naděje se upírá na definitivní naplnění všech zaslíbení – na druhý příchod Ježíše Krista.

Kdybychom řekli, že list Židům se zaměřuje jen na minulost – na službu v pozemské svatyni a na smrt Ježíše Krista – nebyla by to úplná pravda, protože hovoří i o budoucnosti, zejména o Ježíšově návratu, kterým vrcholí plán spasení. Bez tohoto rozměru by byla křesťanská naděje zbytečná. To je možná důvod, proč se setkáváme se slovem „naděje“ v této knize pětkrát. „Naděje“ pro křesťany znamená věčnost s Bohem na nové zemi. Naplnění této naděje očekává Boží lid od pádu do hříchu v ráji, kdy poprvé dostal zaslíbení o spasení, které se naplnilo v Ježíši.

Týden ve zkratce

Proč autor listu Židům tvrdí, že žije v posledních dnech? Proč Bible popisuje spasení jako přítomnou realitu a současně budoucí naději? Jak souvisí svatyně s druhým příchodem Ježíše Krista?

Cíl úkolu:

Prozkoumat, proč autor listu Židům tvrdí, že žije v posledních dnech.
Porovnat záchranu jako přítomnou skutečnost a záchranu jako budoucí naději.
Ukázat, jak svatyně souvisí s druhým příchodem Ježíše Krista.

DOBA KONCE – Žd 1,2

1. Přečti si Žd 1,2 a 9,26. Co nám chtějí tyto verše sdělit zmínkou o „posledním čase“ a „konci věků“, když byly napsány před koncem 1. století po Kr.?

Jak máme rozumět těmto slovům? Možná bychom to mohli vysvětlit i takto: První příchod Ježíše Krista byl vrcholnou událostí, která přinesla změnu – začala nová éra. Ježíš, který musel trpět a zemřít dříve, než skončil hřích a utrpení, svým životem a službou zavedl nový duchovní řád. Byla přinesena největší oběť; mzda hříchu byla zaplacená. To všechno bylo potřebné udělat, aby bylo zajištěno spasení, které Ježíš vydobyl svojí obětí jednou provždy. Muselo se to stát dříve, než by se vůbec nové nebe a nová země staly skutečností. V tomto smyslu mohl apoštol vidět svoji dobu jako „konec věků“, přičemž nezáleží na tom, kolik století uplyne do Kristova návratu.

2. Jak Petr dává do souvislosti Ježíšovu smrt s „koncem časů“? Proč musel Ježíš zemřít dříve, než nastal tento „konec časů“? 1 Pt 1,18-20

Autor listu Židům chtěl, aby si adresáti uvědomili, že staré způsoby pominuly a že Ježíšem začíná něco nového, něco, co přinese naplnění všech jejich nadějí. Zdá se, že autorovi ani tak nešlo o časovou posloupnost, ale o to, aby pochopili, že žijí v novém duchovním věku.

„Prvním Kristovým příchodem nastoupila nová éra, která překonala a překryla starou. Tyto dvě éry budou vedle sebe existovat až do druhého příchodu, kdy starý věk bude nakonec ukončen. Křesťané tak žijí ve dvou světech současně... Ježíš dokonce spojil tyto dva koncepty do jednoho výroku: »Amen, amen, pravím vám, přichází hodina, ano, už je tu, kdy mrtví uslyší hlas Božího Syna, a kteří uslyší, budou žít.« (J 5,25)“ (Jon Paulien)

3. Rádi tvrdíme, že žijeme v „posledních dnech“. Jak nám některé verše z dnešní části pomáhají podívat se na ně ze správné perspektivy?

Přehled dne: Jak Ježíšův první příchod ovlivnil vnímání času a doby.
Co znamenají výrazy „poslední dny“ a „konec časů“.

Pondělí 22. září

UŽ, A PŘECE JEŠTĚ NE – Žd 12,28

V Novém zákoně, zejména v Pavlových listech, se setkáváme s představou „už – ještě ne“. To znamená, že jsme už spaseni, a přece ještě ne definitivně zachráněni. Například v J 5,24 čteme: „Amen, amen, pravím vám, kdo slyší mé slovo a věří tomu, který mě poslal, má život věčný a nepodléhá soudu, ale přešel již ze smrti do života.“ Z toho vyplývá, že jsme již spaseni; už nyní máme věčný život. Naopak u Mt 19,29 čteme: „A každý, kdo opustil domy nebo bratry nebo sestry nebo otce nebo matku nebo děti nebo pole pro mé jméno, stokrát víc dostane a bude mít podíl na věčném životě.“ Jinými slovy, definitivní spasení teprve nastane.

1. Setkáváme se s tímto napětím „už – ještě ne“ v listě Židům? Jak bychom tento problém mohli anebo měli vyřešit? Žd 12,28; 11,13-16

Jestliže všechna podobná napětí, s kterými se v Bibli setkáváme, správně pochopíme, zjistíme, že navzájem spolu „ladí“ a pomáhají nám vidět celý obraz. Problém nastává tehdy, když začneme zdůrazňovat jeden prvek na úkor druhého. Spíše bychom se měli snažit jednotlivé aspekty správně vyvážit.

Bible oplývá výroky, které, i když na první pohled vypadají jako protiklady, přece jsou pravdivé. Například: za svého pozemského života byl Ježíš Bohem a člověkem současně; i když Bibli napsali lidé, je Božím slovem; Bůh není závislý na čase, a přece s ohledem na nás jedná v čase; spasení jsme vírou, a souzení podle skutků.

Co se týče Pána Boha a jeho plánu spasení, víme, že naše mysl může z něho pochopit pouze část, nanejvýš několik kousků z velké mozaiky. V souvislosti s tím si musíme také uvědomit, že protiklady si nezbytně nemusí odporovat. Mohou být jednoduše různými částmi mnohem většího obrazu.

2. Jak by měl vypadat náš život, když víme, že už nyní máme věčný život? Jak vnímáš ve svém životě stav „už, a přece ještě ne“?

Přehled dne: Pán Ježíš nás už zachránil.
Zachránění své vysvobození teprve čekají.

BUDOUcí UDÁLOSTI – Žd 11,16

Téma „posledních dnů“ a napětí mezi „už – ještě ne“ ukazuje, že Ježíš je centrem poselství o konci. „Správné pochopení Nového zákona vede k poznání, že téma konce se soustřeďuje na Ježíše Krista.“ (John Paulien)

1. O kterých budoucích událostech, které jsou závislé na Ježíšově zásahu, je zmínka v listě Židům?

Žd 9,28 _____

Žd 9,27 _____

Žd 11,16 _____

Žd 11,39.40 _____

I když apoštol hovoří o Kristově druhém příchodu, vzkříšení mrtvých a o soudu, ani v listě Židům, ani na jiném místě v Bibli není udán žádný časový rozvrh. Určitě je mnohem důležitější žít svatým životem, než vědět přesně, kdy se odehrají závěrečné události. To je pravděpodobně důvod, proč Bible dává důraz na to, abychom byli připraveni na Kristův návrat, ať nastane kdykoliv.

O soudu list Židům píše dost často. Zdá se, že v Žd 10,27 je zmínka o soudu, který my nazýváme „vynesení rozsudku“, protože je tady zmínka o žaru ohně. (viz Mt 25,41; Zj 20,9.10) Kdy a jak se to všechno stane, nám nebylo oznámeno. Z listu Židům však vyplývá několik bodů:

Bůh působí jako soudce. (Žd 12,23)

Bůh odplatí zlo. (Žd 10,30)

Bůh odmění svůj lid. (Žd 11,26)

2. Jaký význam má Ježíšova smrt a velekněžská služba, jak je popsána v listě Židům v souvislosti se soudem a konečnou odměnou?

Přehled dne: Vrcholná událost dějin zaznamenaná v listě Židům.

Události spojené s Kristovým návratem na zem.

Soud a konečná odměna v listě Židům.

Středa 24. září

NEBESKÉ MĚSTO – Žd 11,10

1. Co se z listu Židům můžeme dovědět o nebeském městě? Žd 11,10; 12,22.23; 13,14

Starozákonní věřící, podobně jako následovníci Ježíše Krista, jsou na cestě do nebeského města. Žd 11,10-16 podává zprávu o Abrahamovi a patriarších jako poutnících, kteří jsou na cestě do skutečné vlasti, do nebeské otčiny, do Božího města. V tomto případě není mezi Starým a Novým zákonem žádný rozdíl – všichni, kteří patří k Božímu lidu, ukončí svoji pouť na stejném místě – ovšemže, jestli trpělivě vytrvají až do konce. I tady opět platí klíčová výzva listu Židům: Nevzdávej se!

Druhá pasáž píše o novozákonním společenství. Autor dává zajímavým způsobem do protikladu vrch Sínaj, který byl v ohni, mračnech, temnotě a bouři, pod kterým se lidé třásli strachem, a vrch Sión (běžně se tak označoval pozemský Jeruzalém), nebeský Jeruzalém. V tomto případě autor opět velmi poetickým a mocným způsobem staví do protikladu starou cestu s novou, aby si lidé uvědomili, že díky Ježíši jim byla lépe zjevena pravda než těm, kteří žili v době Starého zákona. Ve skutečnosti se tady o věřících píše, jakoby už vešli do Božího města. „Novozákonní lid... už vešel do bran nebeského Jeruzaléma... Čeká jen na zjevení »neotřesitelného království« (12,28), které má přijít.“ (W. L. Lane)

Žd 13,12-14 dává do protikladu pozemský Jeruzalém, který musel Ježíš opustit (byl ukřižován za branami Jeruzaléma), a budoucí město, které přijde a které bylo všem věrným Božím následovníkům slíbeno jako jejich domov.

2. Žd 13,14 uvádí, že „zde nemáme trvalý domov“. Proč nemáme a nemůžeme mít takový domov?

3. Polož si otázky: Žiji skutečně tak, jako bych zde neměl trvalý domov? Anebo můj život svědčí, že zde je můj trvalý domov? Mt 6,19-21.

Přehled dne: Město, které nám připravuje náš Bůh.

Narodili jsme se a žijeme na zemi, a přece to není náš domov.

Čím projevujeme vztah ke svému domovu.

SVATYNĚ A DRUHÝ PŘÍCHOD – Žd 9,28

Celé čtvrtletí jsme studovali list Židům. Řekli jsme si, že bez seznámení se se službou v starozákonní svatyni bychom mu neporozuměli. Ve skutečnosti bychom sotva pochopili plán spasení, zvláště smrt Ježíše Krista jako zástupnou oběť za hřích, kdybychom neměli jasno v židovském obětním systému. Celý plán vychází z pojmů a symbolů zjevených v starozákonní svatyni, které se naplnily v Ježíši Kristu.

Pověděli jsme si také, že list Židům kromě toho, že se soustřeďuje na minulost (smrt Ježíše Krista) a přítomnost (Ježíšova služba v nebi), hovoří i o budoucnosti, o druhém příchodu a o všem, co s tím souvisí.

Jak vidíme, list Židům spojuje druhý příchod se svatyní. A proč ne? Jestliže svatyně poukazuje na spasení, které bude završeno při druhém příchodu, pak z toho jasně vyplývá, že svatyně je úzce spjatá s druhým příchodem. Sotva si umíme představit, že bychom jedno oddělili od druhého. Proto není divný požadavek, že když jako adventisté zdůrazňujeme druhý příchod, máme také světu představit jasné poselství svatyně.

1. Jak spojuje autor listu Židům motiv svatyně s druhým příchodem Ježíše Krista?

Žd 9,24-28 _____

Žd 10,11-13 _____

Žd 12,22-24 _____

Druhý příchod Ježíše Krista je vyvrcholením Ježíšova díla na kříži a velekněžské služby v nebeské svatyni. Bez druhého příchodu by jeho smrt ani velekněžská služba neměly žádný smysl.

Konečné spasení se stane realitou, když se Ježíš vrátí a vezme svůj lid na vrch Sión, do toho „budoucího“ města, nebeského Jeruzaléma, kde bude v bezprostřední Boží přítomnosti. Nauka o svatyni a nauka o závěrečných událostech patří k sobě, proto bychom je neměli oddělovat.

2. Proč se list Židům zaměřuje na službu v nebeské svatyni?

Přehled dne: Svatyně a druhý příchod Ježíše Krista.
Ježíš Kristus ústředním bodem listu Židům.

Pátek 26. září

DOPORUČENÉ STUDIUM

„Jsme na cestě domů. Ten, jenž nás tak velmi miloval, že za nás zemřel, vystavěl pro nás město. Nový Jeruzalém je místem našeho odpočinku. V Božím městě nebude žádný smutek. Neuslyšíme tam žádný nářek a žalozpěv nad zmařenými nadějemi a pohřbenými tužbami. Co nevidět bude naše ohyzdné roucho vyměněno za roucho svatební. Brzy se staneme svědky korunovace našeho Krále. Ti, kteří svůj život skryli v Kristu, ti, kteří na této zemi bojovali dobrý boj víry, budou v Božím království zářit slávou Vykupitele. Už zanedlouho uvidíme toho, na něhož se upínala naše naděje věčného života. V jeho přítomnosti se nám všechny zkoušky a problémy tohoto života budou zdát ničím. »Neztrácejte proto odvahu, neboť bude bohatě odměněna. Potřebujete však vytrvalost, abyste splnili Boží vůli a dosáhli toho, co bylo zaslíbeno. Vždyť už jen docela krátký čas, a přijde ten, který má přijít, a neopozdí se.« (Žd 10,35-37) Pozdvihněte svůj zrak, zvedněte své oči! Ať vaše víra ustavičně sílí. Tato víra ať vás vede úzkou cestou k branám Božího města, na druhý břeh širé, nekonečné budoucí slávy, která čeká vykoupené.“ (9T 287.288)

Diskusní otázky:

- 1. Proč Nový zákon a také list Židům poukazují na závěrečné události, včetně druhého příchodu, tak jasně? Proč je to tak důležité pro křesťanskou víru?**
- 2. Jak jsme si na základě některých textů řekli, ti, kteří přijali Krista, mají již nyní věčný život. Jak bys vysvětlil, co to znamená, nevěřícímu člověku, který namítá, že křesťané umírají stejně jako nevěřící?**

Shrnutí

Jako hosté a cizinci na tomto světě kráčíme směrem k cíli – nebeskému městu. Na konci naší cesty budeme vidět Boha tváří v tvář.

POUŽITÉ ZKRATKY

ČEP	Český ekumenický překlad
PBK	Překlad Bible kralické
RH	Časopis „Review and Herald“
BC	The Seventh-day Adventist Bible Commentary, sv. 1.-9.

ZKRATKY BIBLICKÝCH KNIH – PODLE ČEP

Starý zákon:		2 Pa Druhá Paralipomenon	Na Nahum	Fp Filipským
Gn	První Mojžíšova (Genesis)	Ezd Ezdráš	Abk Abakuk	Ko Koloským
Ex	Druhá Mojžíšova (Exodus)	Neh Nehemjáš	Sf Sofonjáš	1 Te První list
Lv	Třetí Mojžíšova (Leviticus)	Est Ester	Ag Ageus	Tesalonickým
Nu	Čtvrtá Mojžíšova (Numeri)	Jb Jób	Za Zacharjáš	2 Te Druhý list
Dt	Pátá Mojžíšova (Deuteronomium)	Ž Žalmy	Mal Malachiáš	Tesalonickým
Joz	Jozue	Př Přísloví		1 Tm První list
Sd	Soudců	Kaz Kazatel	Nový zákon:	Timoteovi
Rt	Rút	Pís Píseň písní	Mt Matouš	2 Tm Druhý list
1 S	První Samuelova	Iz Izajáš	Mk Marek	Timoteovi
2 S	Druhá Samuelova	Jr Jeremjáš	L Lukáš	Tt Titovi
1 Kr	První Královská	Pl Pláč	J Jan	Fm Filemonovi
2 Kr	Druhá Královská	Ez Ezechiel	Sk Skutky apoštolů	Žd Židům
1 Pa	První Paralipomenon	Da Daniel	Ř Římanům	Jk List Jakubův
		Oz Ozeáš	1 K První list	1 Pt První list Petřův
		Jl Jól	Korintským	2 Pt Druhý list Petřův
		Am Ámos	2 K Druhý list	1 J První list Janův
		Abd Abdijáš	Korintským	2 J Druhý list Janův
		Jon Jonáš	Ga Galatským	3 J Třetí list Janův
		Mi Micheáš	Ef Efezským	Ju List Judův
				Zj Zjevení Janovo

DÍLA E. G. WHITEOVÉ

AH	The Adventist Home	SA	Skutky apoštolů
1SM	Selected Messages, book 1	TV	Touha věků
1T	Testimonies vol. 1	VDV	Velké drama věků
9T	Testimonies vol. 9		

SBÍRKY VE 3. ČTVRTLETÍ 2003

Misijní dary jsou určeny pro Trans-Evropskou divizi a její evangelizační projekty.

Na těchto projektech se jednotlivá sdružení podílejí v roce 2003 takto:

České a Moravskoslezské sdružení 60 % misijních darů

Slovenské sdružení 40 % misijních darů

Zbýlé prostředky zůstávají sdružením na financování jejich misijních projektů.

Dary 13. soboty jsou používány na přesně stanovené projekty církve v jednotlivých oblastech světa. V roce 2003 všechna sdružení poukazují 35 % darů.

Ostatní prostředky zůstávají na stavební projekty Česko-Slovenské unie.

ZÁPADY SLUNCE

červenec	
<i>den</i>	<i>hodina</i>
4.7.	21.14
11.7.	21.10
18.7.	21.04
25.7.	20.56

srpen	
<i>den</i>	<i>hodina</i>
1.8.	20.47
8.8.	20.35
15.8.	20.23
22.8.	20.10
29.8.	19.55

září	
<i>den</i>	<i>hodina</i>
5.9.	19.41
12.9.	19.26
19.9.	19.11
26.9.	18.55